
**KÖYLIÖSSÄ KULOTETTIIN
METSÄÄ, s. 20**

**SOODAKATTILA 2:N
TULISTIN UUSITTIIN,
s. 3**

Luottamus ja kokemus korvaamattomia kesätyössä

Kesällä varsinkin Kymin ja Voikkaan kaltaisten suuryritysten tunnelma muuttuu selvästi, kun vakinainen henkilöstö jää lomalle. Lomista huolimatta tehdas kuitenkin jatkaa tuotantoon, ja mitä moninaisimmat työt tulevat tehdyiksi "poikkeusolosuhteista" huolimatta. PK 8:n projekti etenee, ja suunnitelmat tarkentuvat konsernin tämän hetken merkittävimmissä investoinnissa.

Tänä kesänä Kymillä ja Voikkaalla sai mahdollisuuden kesätyöhön 350 nuorta aikuista. Suurilla tehtailla kesäihmistien toimenkuva on mielenkiintoisen erilainen työllistävän osaston mukaan. Kokoonnuttaessa yhteisiin tapahtumiin voi selvästi huomata, miten erilaisia myös ihmisinä kesätyöntekijät ovat. Kuusankosken tehtailta löytyy paikkoja monenlaisille osaajille.

Kesätyön saanti ei ole itsestään selvää. UPM-Kymmenellä taas on hyvä maine suurena metsäteollisuusyrityksenä ja työllistäjänä. Kymille ja Voikkaalle on sekä vanhoja että uusia kesätyönhakijoita monikertaisesti työllistämismahdollisuuksiin nähden. Varsinkin ensimmäistä kertaa tehtaalle pyrkivä joutuu tosissaan jännittämään vastausta.

Siksi usea tämänvuotisista kesäkymiläisistä tai -voikkaalaisista on monivuotinen voimavara tehtaalle. Mikään ei helpota "remmiin astuvaa" ulkopuolista niin kuin aikaisempi kokemus ja tuntemus talon tavoista. Työelämään astuva kaipaa erityisesti haasteita ja uskoa kykyihinsä. Toisaalta luottamus myös työnantajan puolelta syntyy kuten ihmissuhteissa yleensä, tuttuudesta ja varmuudesta.

Tiukan valintaseulan läpi päässeet nuoret ovat osoittaneet potentiaalinsa panostaa työhönsä. Siksi työnantajan tulisi myös luottaa arvostelukykyynsä ja valintaansa ja antaa kesätyöntekijälle haastaviakin tehtäviä. Katsoa kantavatko nuoren näkemys ja osaaminen tositalanteessa. Näin työsuhteesta voivat hyötyä sekä ammattikokemusta ja motivaatiota keräävä harjoittelija että uusia ajatuksia ja rauhallisen kesäloman saava vaki-ihminen. Kenties nuori ammattilainen jatkaa myöhemmin tehtaalla vakinaisena ja ottaa selvää, milaista on talvinen arki osastolla.

Kiitos kannustavasta yhteistyöstä kymiläisille ja voikkaalaisille ja energistä syksyä kaikille!

Katja Kuokkanen

Kansikuva:

Metsän kulotusta
Köyliössä.

Kuva:
Katja Kuokkanen

5/2000

Tässä numerossa mm.

- 3 Soodakattila 2:n tulistimen uusinta oli vaativa urakka.
- 4 PK 8:n projektikuulumisia - Artti etenee aikataulussa.
- 8 Uusi ilmastusallas Kuusanniemen biologiselle puhdistamolle.
- 14 Puristinosasta paperiperinnepylväiksi.
- 18 Voikkaan asiakaspalvelu pysyy muutoksen mukana.
- 26 Yksyksissä on toteutunut vahdinvaihto.

Vakio palstat

- 37 Kiitokset, henkilöuutiset.
- 38 Eläkepäiville, osanottomme.

Katja Kuokkanen

KAKKOSSOODAKATTILAN PARANNUSTYÖT PÄÄTÖKSEEN SELLUTEHTAALLA

Uuden tulistimen asentaminen ennakoitua vaativampi urakka

TEKSTI: KATJA KUOKKANEN,
KUVA: MATTI LEHTO

Kakkos-
soodakattilan
kolmivaiheiset
muutostyöt saatiin
päätökseen
heinäkuun alussa.

Jouluna 1998 lisättyjen lipeäruiskujen ja syksyllä 1999 soodakattilan tulipesän yläosaan rakennetun vesiverhon jälkeen kattilaan lisättiin kesäkuussa uusi tulistin, ja uusittiin toinen vanhoista tulistimista. “Uuden tulistimen lisäyksellä pyritään soodakattilan käytettävyyden parantamiseen ja laitteiston auki pysymiseen”, kertoo käyttöpäällikkö **Timo Suominen** sellutehtaalta.

“Jouluseisokissa 1999 todettiin, että sekundääritulistin oli pahasti ruostunut. Tammikuun alussa käynnistettiin neuvottelut vanhan tulistimen uusimiseksi ja uuden tulistimen asentamiseksi juhannuseisokissa. Sekundääritulistimen uusinta oli välttämätön, ja siksi koko kevättälvi jouduttiin ajamaan pudotetulla höyryn lämpötilalla. Näin varmistettiin, etteivät tulistinputket rikkoudu kesken ajan”, Suominen jatkaa.

ALKUPERÄINEN AIKATAULU VENYI YLI NELJÄ VUOROKAULTA

Lisätyn tulistimen ansiosta savukaasut saadaan jäähdytettyä entistä tehokkaammin ja vähennettyä suolan tarttumista ns. konvektio-osan keittopintoihin. Korrosio tulipinnoilla pienee, ja kattila tukkeutuu harvemmin. Näin soodakattilalla saavutetaan pidempi ajojakso ilman vesipesuja. Tavoitteena onkin ajaa yhtäjaksoisesti puoli vuotta kerrallaan, koska vesipesussa menetetään yleensä lähes kahden vuorokauden selluntunto noin 1500–2000 tonnia.

Alkuperäinen työsuunnitelma eli korjausten yhteydessä. Tulistinelementtien asennuksen alkuvaiheessa havaittiin, että soodakattilan katto oli taipunut ja syöpynt. Sitä päätettiinkin uusia koko leveydeltään viiden metrin matkalla.

Alkuperäisen suunnitelman mukaan asennusseisokin piti kestää 12 vuorokautta, mutta kokonaisuikataulu venyi neljä ja puoli vuorokautta. Viivästyneen sellutehtaan käynnistyksen ja paalisellun loppumisen takia PK 8 jouduttiin pysäyttämään vuorokaudeksi.

Suomisen mukaan myöhästyminen johtui mitä ilmeisimmin arviointivirheistä. “Töiden läpivientiaika oli arvioitu liian lyhyeksi. Tämän vuoksi aikataulusta jäätiiin koko ajan jälkeen.” Suunnitellussa aikataulussa käynnistyneen ykkösoodakattilan turvin pystyttiin ylläpitämään vain kolmasosa tarvittavasta selluntannosta.

PARANNUSTYÖT ONNISTUIVAT LAADULLISESTI HYVIN

Tulistinuusinnan päätoimittajana oli Kvaerner Pulping Oy Tampereelta, joka valmisti ja asensi tulistimet. Tulistinputkea asennettiin tulipesään yli 23 kilometriä. Toimittajalta oli työmaalla 60–75 asentajaa ja hitsaria, ja lisäksi työskentelivät eristäjät, massajat, tarkastajat ja telinetyöntekijät sekä asennuksenvalvojat, jotka nostivat työvoiman kokonaisuuden lähes sataan. Työtä tehtiin kahdessa vuorossa ympärivuorokautisesti. Muutosten kokonaiskustannukset olivat noin 12 miljoonaa markkaa.

“Uusinta oli kokonaisuutena varsin vaativa”, painottaa käyttöpäällikkö Suominen. “Ennakkosuunnittelua tarvittiin paljon, ja aikataulun viivästyneestä huolimatta kakkossoodakattilan parannuksissa onnistuttiin laadullisesti hyvin.” Vanhan tulistimen purku ja suurien tulistinelementtien nostaminen ja asennus soodakattilan katon kautta oli sekä suunnittelultaan että työsuojelullisista näkökohdista varsin vaativa urakka. ■

Artti etenee aikataulussa

Kymin PK 8:n uudistaminen ja tuotantosuunnan muuttaminen, projektinimeltään Artti, on vauhdittunut heinäkuun rauhallisemman vaiheen jälkeen.

"Artti-projektin työmaalla ovat käynnissä mm. päällystyskonehallin ja päällystyskoneen perustustyöt", toteaa projektijohtaja Harri Pajari.

Saimme ennen suomalaista lomakautta eli heinäkuuta päällystyskonehallin ja projektin yleissuunnittelun valmiiksi. Sen jälkeen on täsmennetty pääteutuskohteita ja prosesseja. Prosessikaavioiden lukkoonlyömissä jälkeen olemme siirtyneet yksityiskohtien suunnitteluun, jonka aikana teemme suunnitelmat pääprosesseista sekä sähköistyksistä ja instrumentoinnista", kertoo projektijohtaja **Harri Pajari**.

Kesäkuun alussa käynnistyneet louhinta- ja maansiirtotyöt valmistuivat elokuussa. Päällystyskonehallin ja päällystyskoneen perustuksia rakentaa parhaillaan noin 70 miestä.

Elo-syyskuussa jatketaan prosessien ja rakenteiden yksi-

tyiskohtien hiomista. "Hanke on aikataulussa. Projektin nopean käynnistymisen vuoksi konehallin suunnittelussa ja rakentamisessa eletään 'kädestä suuhun'. Tämä on kuitenkin normaalia isoissa projekteissa."

Syyskuussa päällystyskone työmaalla ryhdytään pystyttämään elementtipilareita, ja elementtiseinien asennukset ovat vuorossa loppusyksyllä. Vuodenvaihteen jälkeen aloitetaan suurten varastotornien rakennustyöt. Varsinaisiin laiteasennuksiin päästään loppukeväällä 2001.

Artti-nimen saaneen PK 8-hankkeen kokonaissuunnittelusta ja hankinnoista on tähän mennessä vastannut Harri Pajarin johtama projektiryhmä. Elo-

syyskuussa hankkeeseen liittyy mahdollisimman moni paperitehtaan edustaja, ja nimetään tuki- ja koordinaatioryhmät.

Henkilöasioiden osalta päätetään ensin vakansseista, jonka jälkeen käynnistyy henkilöiden valinta ja koulutus. "Kaikilla on mahdollisuus hakea työhön uudelle linjalle, mutta etusijalla ovat ne, joille muutosten omaksuminen on helppoa", sanoo Pajari.

PÄÄLLYSTETYN HIENOPAPERIN KYSYNTÄNÄKYMÄT HYVÄT

UPM-Kymmene kertoi PK 8:n siirtymisestä valmistamaan päällystettyä hienopaperia vuoden 1999 lopulla. Tuotantosuunnan

muutoksella tähdättiin korkeampaan jalostusasteeseen ja sitä kautta tyydyttämään erityisesti paperitukkukaupan, aikakauslehtikustantajien ja painotalojen kasvavia paperintarpeita.

"Päällystetyn puuvapaan paperin kysyntä kasvaa edelleen muita paperilajeja nopeammin, ja myös odotukset tuleville vuosille ovat suotuisat", toteaa myynti- ja markkinointijohtaja **Ken Ehrnrooth** UPM-Kymmene Fine Papersista. ■

**"JATKOKÄDET" TEKEVÄT TYÖN
MODERNILLA RAKENNUSTYÖMAALLA**

Kari Pirilä tallentaa PK 8-projektin videolle

Videotuottaja **Kari Pirilä** tulee seuraamaan PK 8:n uusintaa ja uuden jälkikäsitteilylinjan valmistumista Kuusanniemessä videokameran linssin läpi yli vuoden ajan.

TEKSTI JA KUVA: KATJA KUOKKANEN

Pirilä on tehnyt yhteistyötä Kymin kanssa jo vuodesta 1985 lähtien, joten Kymin tehdasalue on hänelle tuttu ympäristö kahden eri videoversion kuvaamiseen. "Kymille on mukava tehdä töitä, sillä ihmiset ovat käyneet tutuiksi. Tämä tehdas on kuin koti, vaikka iso sellainen", tuumii Pirilä.

Kari Pirilä on monipuolinen viestinnän ja multimedian ammattilainen. Hän toimii yritysvideotuottajana ja mediaopettajana Kymenlaakson ammattikorkeakoulun viestintälinjalla. Lisäksi hän on vuodesta 1981 lähtien tehnyt televisio-ohjelmia, uutis- ja ajankohtaisohjelmia sekä yrityskuva- ja tuote-esittelyjä.

Omien sanojensa mukaan Pirilä on erikoistunut viestiin, markkinointityökaluihin sekä paperi- ja konepajateollisuuteen. Yhteistyötä Kymin kanssa on tehty jo yli viisitoista vuotta

sekä yksin että viestinnän opiskelijoiden kanssa. Pirilä on tehnyt videoita Kymille esimerkiksi paperinmarkkinointia, tehdas-esittelyjä ja ympäristökysymysten käsittelyä varten.

Kymillä tehty "Paperia luonnollisesti" -video on hyvä esimerkki. Se kertoo, mitä paperia valmistavalta yritykseltä edellytetään, jotta se saisi pohjoismaisen ympäristömerkin käyttöoikeuden. Tämä video menestyi vuonna 1993 Message-kilpailun tuote-esittelyjen sarjassa. Pronsisija kertoi, että "Paperia luonnollisesti" oli yksi Suomen parhaista videoista vuonna 1992.

PK 8-projektista on tarkoitus tehdä kaksi eri videoversiota. Ensimmäinen on myynnin ja markkinoinnin tarkoituksiin tehtävä esittely, jossa kerrotaan, miten yhtiö panostaa tulevaisuuteen. Tarkoituksena on kertoa laatuun investomisesta ja esitellä uusi paperilaatu. Toinen versio tulee insinööritarkoituksiin. Pirilä kuvaa rakennusprojektin eri vaiheet insinöörien opastamista varten.

Lisäksi on arvokasta tallentaa videolle ainutlaatuinen kuvamateriaali, jotta valmista konetta voidaan myöhemmin ymmärtää, parantaa ja korjata paremmin.

Kari Pirilään kameroinen voi törmätä PK8-projektin työmaalle liepeillä.

Tallenteella on myös dokumentointiarvo: "Vuosikymmenien jälkeen on mielenkiintoista katsoa rakentamista. Nykyään siinä käytetään niin paljon valmiita elementtejä ja koneita, 'jatkokäsiä', ettei perinteistä muraaria rakennuksella juuri näy", pohtii Pirilä. "Viikon päästä ensikuvauksesta rakennus voi jo olla pystyssä", hän kuvailee.

"Kymillä on hyvä henki ja kuvauksiin suhtaudutaan myönteisesti. Kymiläisten asiallisuus ja yhteistyökyky ovat iso osa työn motivaatiota ja mielekkyyttä", kehuu Pirilä ja lähtee Kuusanniemeen videokamera hartialla. ■

UPM-Kymmene Oyj luopui omistuksestaan Combitrans Oy:ssä

UPM-Kymmene Oyj ja Combitrans Oy uudistivat kolmivuotisen partnership-perustaisen kuljetus- ja yhteistyösopimuksen. Samalla UPM-Kymmene Oyj luopui omistuksestaan Combitrans Oy:ssä.

UPM-Kymmene Oyj ja Combitrans Oy allekirjoittivat 30.6. uuden kolmivuotisen partnership-perustaisen yhteistyö- ja kuljetussopimuksen. Sopimus on jatkoa 1.7.1997 alkaneelle yhteistyölle, jota on edellisellä kolmivuotiskaudella laajennettu merkittävästi. Seuraavalla kaudella keskitytään entistä voimakkaammin yhteistyön

syventämiseen.

UPM-Kymmene Oyj luopui strategiansa mukaisesti Combitrans Oy:n omistuksesta. Transport Oy Ab osti tehdyllä kaupalla 39 prosenttia Combitrans Oy:n osakkeista. Tämän jälkeen sen omistusosuus on 90 prosenttia. Paroc Oy Ab:n omistusosuus Combitrans Oy:ssä on 10 prosenttia. ■

Konsernin liikevoitto lähes kaksinkertaistui

UPM-Kymmene Oyj:n tammi-kesäkuun liikevoitto kasvoi viime vuodesta 468 miljoonaa euroa eli 1 021 miljoonaan euroon. Viime vuoteen verrattuna toimialoista eniten liikevoittoaan paransivat Sellu (+203 miljoonaa euroa), Sanoma- ja aikakauslehtipaperit (+60 miljoonaa euroa) sekä Hienopaperit (+49 miljoonaa euroa). Liikevoiton paraneminen näillä toimialoilla johtui pääasiassa kasvaneista toimitusmääristä sekä korkeammista hinnoista.

Konsernin tammi-kesäkuun liikevoitto kasvoi 468 miljoonaa euroa 1 021 miljoonaan euroon (1-6/1999 553 miljoonaa euroa). Katsauskauden liikevoittoon sisältyy osakeiden ja liiketoimintojen netto-myyntivoittoa 336 (138) miljoonaa euroa. Toisen neljänneksen liikevoitto ilman myyntivoittoa parani 66 prosenttia 328 miljoonaan euroon (4-6/1999 197 miljoonaa euroa). Se oli kuitenkin pienempi kuin ensimmäisen neljänneksen liikevoitto 357 miljoonaa euroa. Toisen neljänneksen tulokseen vaikuttivat heikentävästi Suomessa huhtikuussa ollut paperialan lakko sekä työehtosopimusten mukaiset juhannusseisokit ja niiden yhteydessä tehdyt huoltotyöt.

Viime vuonna aloitetun säästöohjelman tavoite tälle vuodelle on 100 miljoonaa euroa, josta kesäkuun loppuun mennessä saavutettiin noin puolet.

Viime vuoteen verrattuna toimialoista eniten liikevoittoaan paransivat Sellu (+203 miljoonaa euroa), Sanoma- ja aikakauslehtipaperit (+60 miljoonaa euroa) sekä Hienopaperit (+49 miljoonaa euroa). Liikevoiton paraneminen näillä toimialoilla johtui pääasiassa kasvaneista toimitusmääristä sekä korkeammista hinnoista. Jalostusmateriaalien ja Puuteollisuuden liikevoitto oli viimevuotista tasolla. Vaikka toimitusmäärät

ja osittain myös hinnat kehittyivät näillä toimialoilla myönteisesti, raaka-aineiden korkeammat hinnat pienensivät liikevoittoa.

Voitto ennen satunnaisia eriä oli 995 (465) miljoonaa euroa. Rahoitustuottoihin ja -kuluihin, -26 (-88) miljoonaa euroa, sisältyy osinkotuottoja 49 (11) miljoonaa euroa. Liikevaihto oli 4 553 (3 901) miljoonaa euroa. Liikevaihto kasvoi 17 prosenttia.

Tulos osaketta kohti oli 2,72 (1,19) euroa, oman pääoman tuotto 25,9 (12,4) prosenttia ja sijoitetun pääoman tuotto 24,4 (12,3) prosenttia. Ilman myyntivoittoa (netto) osakekohtainen tulos oli 1,80 (0,81) euroa, oman pääoman tuotto 17,1 (8,4) prosenttia ja sijoitetun pääoman tuotto 16,9 (9,4) prosenttia.

Konsernin paperintuotanto oli tammi-kesäkuussa 3,900 (3,505) miljoonaa tonnia (+11 prosenttia). Kapasiteetin käyttöaste oli keskimäärin 94 (86) prosenttia.

Sekä sahatavaran että vanerin-tuotanto kasvoi katsauskaudella 12 prosenttia. Sahatavaran tuotanto oli 1 053 000 (943 000) kuutiometriä ja vanerin tuotanto 410 000 (367 000) kuutiometriä.

Konsernin henkilöstö oli keskimäärin 32 076 (32 564). Katsauskauden lopussa henkilöstö oli 34 298 (34 405).

Bruttoinvestoinnit olivat

303 (279) miljoonaa euroa. Osakkeiden sekä muun käyttöomaisuuden myynnit olivat 373 (165) miljoonaa euroa. Suurin tammi-kesäkuussa valmistunut investointi oli Stracelin paperikoneen tuotantosuunnan muutos.

Merkittävin meneillään oleva investointi on Kymin hienopaperitehtaan PK 8:n uusinta ja päällystyslinjan rakentaminen, joka valmistuu syksyllä 2001.

Konsernin vuoden 2000 investointien arvioidaan olevan noin 700 miljoonaa euroa.

PAPERIN TOIMIALAKATSAUKSET

Publication Papers/

Sanoma- ja aikakauslehtipaperit

Sanoma- ja aikakauslehtipaperit -toimialan liikevoitto parani 31 prosenttia viime vuoden tammi-kesäkuuhun verrattuna. Liikevoitto oli toisella vuosineljänneksellä sama kuin ensimmäisellä huolimatta kohonneista sellun ja keräyspaperin hinnoista sekä huhtikuun lakosta aiheutuneista tuotannonmenetyksistä. Liikevoittotasoa ylläpitivät korkea käyntiaste ja tuotannon tehostamistoimista koituneet säästöt. Kysyntä on jatkunut vilkkaana, ja tilauskannat tehtailla olivat katsauskauden päät-

Jatkuu sivulla 16.

Konsernin kehitys vuosineljänneksittäin

M€	II/2000	I/2000	II/1999	III/1999	II/1999	I/1999
Liikevaihto						
Publication Papers	960	916	1 013	857	799	771
Fine Papers	371	390	343	297	293	286
Converting Materials	485	475	459	435	431	409
Wood Products	395	354	347	311	337	306
Resources						
Sellu	166	163	171	142	128	126
Metsä	264	308	293	247	238	288
Energia	80	92	98	90	90	113
Muu	95	94	107	139	115	112
Konsernin sisäinen liikevaihto	-500	-555	-524	-465	-454	-487
Liikevaihto yhteensä	2 316	2 237	2 307	2 053	1 977	1 924
Liikevoitto						
Publication Papers	126	126	162	136	84	108
Fine Papers	47	56	32	15	21	33
Converting Materials	31	37	18	41	39	31
Wood Products	29	24	21	12	27	20
Resources						
Sellu ¹⁾	96	105	59	38	4	-6
Metsä	11	11	11	23	5	9
Energia	14	14	21	16	14	20
Muu ²⁾	-25	-15	-24	-16	7	3
Yhteensä	329	358	300	265	201	218
% liikevaihdosta	14,2	16,0	13,0	12,9	10,2	11,3
Myyntivoitot, netto ³⁾	-9	343	386	69	65	69
Liikevoitto yhteensä	320	701	686	334	266	287
Rahoitustuotot ja -kulut	0	-26	-42	-45	-42	-46
Voitto ennen satunnaisia eriä	320	675	644	289	224	241
Satunnaiset erät	142	-	-	-	-	-
Voitto satunnaisien erien jälkeen	462	675	644	289	224	241
Tuloverot	-97	-192	-184	-69	-76	-75
Vähemmistön osuus	0	0	0	0	0	0
Kauden voitto	365	483	460	220	148	166
¹⁾ Sisältää osuuden osakkuusyhtiöiden tuloksista	28	45	18	18	-5	1
²⁾ Sisältää konsernin sisäisten valuuttasuojauksen tulosta (vastaava tappio sisältyy toimialojen liikevoittoon)	8	7	8	12	11	2
³⁾ Lisäksi toimialoille sisältyy nettona myyntivoittoja	1	1	4	1	4	0

Tunnuslukuja¹⁾

	1-6/2000	1-6/1999	Muutos	1-12/1999
Tulos per osake, euroa	2,72	1,19	1,53	3,77
Laimennettu tulos per osake, euroa	2,68	1,16	1,52	3,70
Oman pääoman tuotto, %	25,9	12,4	13,5	19,2
Sijoitetun pääoman tuotto, %	24,4	12,3	12,1	17,6
Omavaraisuusaste kauden lopussa, %	49,1	45,3	3,8	47,0
Velkaantumisaste (gearing) kauden lopussa, %	49	72	-23	55
Oma pääoma per osake kauden lopussa, euroa	21,57	19,21	2,36	20,46
Korolliset nettovelat kauden lopussa, milj. euroa	2 762	3 676	-914	2 940
Bruttoinvestoinnit, milj. euroa	303	279	24	592
% liikevaihdosta	6,7	7,2	-0,5	7,2
Nettoinvestoinnit, milj. euroa	-70	114	-184	-117
Henkilöstö kauden lopussa	34 298	34 405	-107	30 963
Osakemäärä keskimäärin (1000 kpl)	259 445	264 885	-5 440	264 018
Osakemäärä kauden lopussa (1000 kpl)	258 613	264 999	-6 386	259 031

¹⁾ Tunnuslukujen laskennassa omat osakkeet on eliminoitu omasta pääomasta ja osakemäärästä.

Haasteita riittää

KYMI PAPER OY

Kymi Paper Oy:n osalta vuoden 2000 ensimmäinen vuosipuolisko oli taloudellisesti hyvä. Markkinatilanne on ollut poikkeuksellisen suotuisa, mikä mahdollisti täyden käynnin ja kohonneiden hintojen myötä tuloksentekeedel-lytykset. Tuotannollista toimintaa heikensivät kevään lakkotoimet ja juhannuksen yhteydessä tehtyjen huoltoei-sokkien aiheuttamat tuotan-non menetykset.

Alkuvuosi on ollut Kymin kannalta erittäin merkittävä, sillä kesän kynnyksellä päätettiin virallisesti PK 8 inves-toinnista sekä Kymin Voima Oy:n rakentamisesta. Inves-toinnit ovat erittäin tärkeitä peruskiviä uuden strategian toteuttamisessa. Haasteita on-kin nyt yllin kyllin, että saam-me toteutettua projektit suunnitelmien mukaan. Tässä tarvitsemme kaikkien täyttä panostusta onnistumisen turvaamiseksi.

VOIKKAAN PAPERITEHDAS

Voikkaan osalta alkuvuosi on ollut taloudellisesti tyydyttä-vä. Markkinatilanne on ollut hyvä, mutta tuotannollisesti ei ole saavutettu tavoitteita. Jo edellä mainitut lakko ja ju-hannustyöt heikensivät myös Voikkaan tuotannollista toi-mintaa. Lisäksi päällystävien linjojen tuotantokehitys ei ole ollut suunnitelmien mukainen johtuen lukuisista pienistä häiriöistä. Haasteena Voik-kaalla onkin saattaa tuotanto-tehokkuus tavoitetasolle saa-daksemme kaiken hyödyn hy-västä markkinatilanteesta. Tähän tarvitsemme kaikkien panostusta, sillä uudet ideat ja tehokas toiminta takaavat hy-vän tuloksen

Pertti Asunmaa

Kuusanniemen biologiselle puhdistamolle valmistui kesäkuun lopussa uusi allas. Väliseinällä kahteen osaan jaetun altaan ensimmäinen osa toimii tasausaltaana ja jälkimmäinen ilmastusaltaana.

TEKSTI: KATJA KUOKKANEN,
KUVA: MATTI LEHTO

PAPERITEHTAAN JÄTEVEDET MUKAAN KÄSITTELYYN

Uusi ilmastusallas Kuusanniemen biologiselle puhdistamolle

Ympäristöpäällikkö **Harri Jussilan** mukaan ratkaisevan sysäyksen investoinnille antoivat vuoden 2000 alusta tiukentuneet, vesiluvan mukaiset päästöraajat. Toisaalta myös selutehtaan koivuokeittämön uusinta ja tuleva PK8:n saneeraus tulevat kasvattamaan tuotantoa, ja siksi tehtaiden jätevesikuormituskin tulee kasvamaan. "Ainoa tapa vastata ympäristönsuojelullisiin ja tuotannon vaatimuksiin on varmistaa, että biologisen puhdistuksen kapasiteetti riittää", toteaa Jussila.

Projektipäällikkö **Tuomo Lindén** kertoo, että uuden altaan liitännätöitä tehtiin juhannusseisokin yhteydessä. "Kaikki sujui aikataulun mukaisesti. Ensimmäiset vesipisararat päästettiin tasausaltaaseen juhannusaattona, ja ilmastusallas käynnistettiin keskiviikkona 28.6.", Lindén toteaa. Juhannuksen jälkeisen tes-

tausviikon jälkeen optimaalisia ajomalleja päästiin hakemaan, kun koko tehdas oli taas ajossa seisokkien jälkeen.

Investoinnissa puhdistamon pohjailmastuslaitteiden määrä pysyi 41:ssä, mutta uuteen ilmastusaltaaseen lisättiin viisi pintailmastinta. "Jos olisi lisätty pohjailmastuskapasiteettia, niin olisi jouduttu investoimaan uusi kompressori pumppaamaan ilmaa biologiselle puhdistamolle. Se puolestaan olisi ollut kallis investointi", kertoo Lindén. Lisäksi pintailmastimet jäädyttävät jätevettä esi-ilmastusaltaassa yhdestä kahteen astetta.

Lisätyn altaan avulla Kuusanniemen biologinen vedenpuhdistus tehostuu, kun myös paperitehtaan jätevedet käsitellään tästä lähtien puhdistamolla. Ennen muutostöitä biologiseen puhdistukseen mahtuivat ainoastaan Voikkaan tehtaan ja sellutehtaan

jätevedet.

"Kesän aikana nähdään, mikä osa paperitehtaan vedestä voidaan ottaa jatkuvasti käsiteltäväksi biologiselle puhdistamolle, joka on alunperin mitoitettu keskimäärin 110 000 kuutiometrin ja enintään 140 000 kuutiometrin päivittäiselle virtaamalle", selittää Jussila. "Tähän asti Voikkaan tehtaalta ja sellutehtaalta on tullut päivittäin noin 100 000 kuutiometriä jätevettä, joten puhdistamolla ei ole kovin paljon lisäkapasiteettia", hän lisää.

Biologisen puhdistamon laajennuksen vuoksi sen kustannukset tulevat kohoamaan, sillä vedenkäsittely siellä maksaa enemmän kuin kemiallis-mekaaninen puhdistus. Voikkaalta vuodesta 1992 saakka Kymille pumpatut jätevedet sekä sellutehtaan vedet selkeytetään edelleen ensin kemiallis-mekaanisesti

puhdistusprosessissa, jonka lisäksi käsittelee biologinen puhdistus on.

"Laajennetun biopuhdistamon vaikutus Kymijokeen ei ole kovin suuri", kertoo ympäristöpäällikkö Jussila. "Aiemmat kuormituspudotukset ovat olleet jo niin suuria, että tätä muutosta tuskin joessa helposti havaitaan. Suurin muutos oli aktiivilietelaitoksen käyttöönotto 1980–90-lukujen taitteessa."

Altaan rakennuskustannukset olivat noin 11 miljoonaa markkaa, ja yhdessä Vestopiin liittyvän veden lämmöntalteenottojärjestelmän kanssa projektin yhteiskustannukset nousivat noin 24 miljoonaan markkaan. Uuden ilmastusaltaan tilavuus on noin 30 000 kuutiometriä, ja sen vesisyvyys on 12,4 metriä. ■

Vestop myös biologisen puhdistamon kuormaa vähentämään

TEKSTI: KATJA KUOKKANEN

**"ASENTEET
VAIKUTTAVAT
VEDEN SÄÄSTÖÖN."**

Paperitehtaan veden ja energian säästöohjelma Vestopin tavoite on, että paperitehtaalta tulisi jätevettä enintään 30 000 kuutiometriä päivässä. Tämä määrä mahtuisi jatkuvasti biologiselle puhdistamolle. Ympäristöpäällikkö **Harri Jussilan** mukaan ainakin kesäseisokkien jälkeen kaikki vesi onkin mahtunut puhdistukseen.

Vaikka veden säästämiseksi on tehty paljon investointeja, niin Jussilan mielestä tulokseen vaikuttavat paljon myös asenteet. "Laitteistot pitää pystyä pitämään käytössä, ja mahdolliset

ongelmat pitää ratkoa vedenkäytön vähentämiseksi. Joissakin tilanteissa myös ajomallilla voidaan vaikuttaa vesimääriin. Käytännössä esimerkiksi puhdistuksessa vesiletku voidaan joko jättää valumaan tai käyttää vain tarvittava määrä vettä," luettelee Jussila.

Päästöraajat sallivat, että tarvittaessa paperitehtaan vesistä osa voidaan johtaa edelleen ilman biologista käsittelyä yhteiseen purkupisteeseen. "Jäteveden vähentäminen tehtaalla auttaa tietysti tässäkin asiassa, sillä jopa 30 000 kuutiometriä on mo-

dernin tehtaan päästöiksi suuri määrä", ympäristöpäällikkö toteaa.

Veden säästö on myös energian säästöä. Vestopin periaate ei liity vain puhdistamoon, vaan se on tärkeä myös taloudellisen toiminnan kannalta. "Yksi ylimääräinen kuutio kylmää vettä paperitonnia kohden paperikoneen perälaatikossa aiheuttaa vuosittain 3,6 miljoonan markan lämmityskulut," Jussila antaa esimerkiksi.

Juuri tällaisia säästöjä Vestopilla siis haetaan, sillä Kymin taloudellinen tulos ei synny mistään yksittäisestä asiasta, vaan siihen liittyvät sekä tuotesuunnan muutokset että taloudellinen ja tehokas ajaminen, johon liittyy myös tehokas raaka-aineiden ja energian käyttö. ■

Paperitehtaan vesien johtaminen biologiseen puhdistukseen kannattaa

TEKSTI: KATJA KUOKKANEN

Nimenomaan biokemiallisesta hapenkulutuskuormituksesta yli 80 prosenttia tulee paperitehtaalta, eikä sen hoitamiseksi ole muita keinoja kuin biologinen puhdistus", painottaa **Harri Jussila**. Aiemmin paperitehtaan vedet puhdistettiin kemiallis-mekaanisesti lisäämällä jätevedeen kemiallista saostusainetta. Se saostaa vedestä epäpuhtaudet, jotka saadaan sitten selkeytysaltaassa kerättyä lietteenä talteen.

Vesistönsuojelun kannalta kemiallis-mekaanisen puhdistuksen ongelma kuitenkin on, että saostuskemikaalit eivät poista liuenneita orgaanisia aineita jätevedestä. Vesistöissä helposti hajoavat aineet puolestaan aiheuttavat biokemiallista hapenkulutuskuor-

mitusta. Juuri näiden aineiden puhdistusteho biologisessa puhdistuksessa on lähes sataprosenttinen.

Biokemiallisen kuormituksen tehokkaan vähentämisen lisäksi myös paperitehtaan jäteveden kemiallisesta hapenkulutuskuormituksesta saadaan biologisella puhdistamolla poistettua jopa yli 90 prosenttia. Sellutehtaan ja uudistetun PK8:n ajaessa täydellä teholla voitaneen tulevaisuudessa varmistaa, että nyt toteutetuilla investoinneilla pysytään kaikissa tilanteissa uusin luparajojen alla.

JÄTEVEDEN RAVINNEPITOISUUS KASVAA

Paperitehtaan jäteveden typpi- ja fosforipitoisuudet ovat vähäisiä. Biologisen puhdistamon elävät biomassat tarvitsevat kuitenkin

toimiakseen hapen lisäksi näitä ravinteita. Siksi veteen täytyy lisätä tarpeellinen määrä fosforia ja typpeä, jotta puhdistus toimii. Puhdistamon bakteerit eivät kuitenkaan pysty käyttämään ravinteita aivan kokonaan, vaan pieni jäännös jää poistoveteen. Paperitehtaan vesien johtaminen puhdistamolle vaatii syöttöön ravinteita kuten ennenkin, mutta vesimäärän kasvaessa myös karkaavien ravinteiden määrä kasvaa pelkän paperitehtaan päästöön verrattuna. Ravinnepäästöjä voidaan vähentää vain vähentämällä vesimäärää.

Ympäristöpäällikön mukaan paperitehtaan vesien johtaminen biologiselle puhdistamolle kannattaa kuitenkin, vaikka paperitehtaan suuren vesimäärän vuoksi ravinnepitoisuuksien kasvua pelättiin 1980-luvulla. Silloin ei vesiä biologiseen puhdistukseen

johdettu. "Kymmenessä vuodessa biologista puhdistamoa on opittu ajamaan alhaisempaan ravinnetasoon, ja luparajat alitetaan nykyään reilusti," kertoo Jussila.

"Sen sijaan biokemiallisesta hapenkulutuksessa oltiin paperitehtaan takia esimerkiksi vuonna 1997 varsin lähellä luparajaa. Ainakaan vielä ei ole muuta hyvää keinoa poistaa helposti hajoavaa orgaanista jätettä kuin biologinen puhdistus," Jussila jatkaa.

Jussilan mukaan ravinnepitoisuuksissa on annettava hieman periksi, jotta biokemiallinen hapenkulutus onnistutetaan pitämään kurissa. "Vaakakupissa painaa jatkossa eniten, että luparajat alitetaan myös fosforin ja typen kohdalla, mikä edellyttää vesimäärän pitämistä hallinnassa," päättää Jussila. ■

Salama iski 19.7. klo 14.32 Kymin ja Voikkaan yhteiseen rengasverkkoon ja pysäytti sekä Kymin PK 7–9:n että Voikkaan kaikki paperikoneet.

UKKOSEN AIHEUTTAMA SÄHKÖPIIKKI NYKYISESSÄ RENGASVERKOSSA HARVINAINEN

Salamanisku pysäytti

TEKSTI: KATJA KUOKKANEN,
PIIRROS: ULLA PARIKKA

Tällä kertaa häiriön aiheuttanut, voimakas ukkosrintama riehui Korian suunnalla. 1950–70 -luvulla ukkoson aiheuttamat sähkönsyöttöhäiriöt olivat yleisiä, ja ukkosrintaman lähestyessä esimerkiksi Keltin suunnasta paperikoneet ajettiin kokonaan alas vaurioiden välttämiseksi.

Nykyään ukkoson aiheuttama sähköpiikki sen sijaan on harvinainen. 1980-luvulla sähköverkkoa kehitettiin, ja normaalisti rengasverkkojärjestelmä takaa, että sähköjakelu jatkuu edes toista kautta kahdesta syöttötiestä. “Kymin ja Voikkaan tehtaat ja Keltin voimalaitoksen yhdistävä verkko pelasti jommankumman tehtaan täydelliseltä pysähdykseltä”, kertoo käyttömestari Pekka Pollari UPM-Kymmene Energialta.

“Salama iski Korian ja Voikkaan välillä sähköpylväaseen, joka sijaitsee vajaan neljän kilometrin päässä Korian 110 kV:n sähköasemalta”, Pollari selvittää varsinaisesta onnettomuuspaikasta. “Kuusankosken vesivoimalaitoksella laukesi generaattori kahdesta verkosta, mutta energian alueella vältyttiin muilta tuotantomenetyksiltä tai laitevaurioilta”, hän toteaa.

PAPERITEHTAAN PYSÄHTYMINEN HARVINAISTA

”Nykyään ei enää palkata ketään paperitehtaan katolle vahtimaan salamoita”, hymähtää tuotannonohjauspäällikkö Pekka Merikorpinen paperitehtaalta. “Suunnilleen joka toinen kesä salama iskee Voikkaan tehtaan tai Kymin jakeluverkon alueelle, mutta molempien paperitehtaiden pysähtyminen on todella harvinaista”, hän jatkaa vakavammin. “Epätasaisen sähkönjakelun vuoksi jännite tehtailla putosi, ja kytkimet aukesivat. Tämän takia virta katkesi ehkä sekunnin murto-osaksi, mutta se riitti pysäyttämään koneiden ja laitteiden moottorit.”

PISIN PYSÄHDYS PK 7:LLA

Sellutehtaalla sähköpiikin vahingot olivat vähäisimmät. Eri prosesseissa pysähtyi pumppuja ja sekoittimia, mutta ne saatiin käyntiin nopeasti. Paperitehtaalla tästä aiheutui kuitenkin ohjaushäiriö, jonka vuoksi paperikoneiden prosessi pysähtyi.

Katkon jälkeen PK 9 saatiin käyntiin vain 45 minuutin py-

sähdyksen jälkeen. PK 8:n käynnistys viivästyi tuntiin ja 50 minuuttiin höyrytuotantoon kaasaantuneen höyrypiikin aiheuttamien painemuutoksien takia ja pisin pysähdys oli PK 7:lla.

“Dramaattiselta näytti paperitehtaalla katkoksen jälkeen”, PK 7:n käyttöinsinööri Katarina Nikkinen kuvailee. “PK8:n sali oli pimeänä, sillä uusitut, herkätpääläiset eivät toimineet jännitepiikin jälkeen.” Myös PK 7:lla laitteet saatiin uudestaan liikkeelle, mutta käynnistyksessä kuivatusviira vaurioitui, ja se jouduttiin vaihtamaan. “Sähkökatkoksesta alkaneiden ongelmien takia PK 7:lla menetettiin tuotantoaikaa noin kuusi tuntia, ja lopulta rata saatiin käyntiin vasta seuraavana aamuna klo 5.11”, Nikkinen kertoo ukkoson aiheuttamista hankaluuksista.

VOIKKAALLA SEISOKKI EI AIHEUTTANUT ISOJA LAITERIKKOJA

Voikkaalla tämänkertainen ukkoson pysäytti kaikki paperikoneet ja kattilat. Sähköverkon jännite-

heiton vuoksi Voikkaan seisokki kesti kolmesta neljään tuntiin. “Yleensä väkivaltaisiin pysähdyksiin liittyy vaurioita”, kertoo Voikkaan kunnossapitopäällikkö Olavi Mansikkamäki. “Tällä kertaa katkos oli kuitenkin niin lyhyt, että valot vain välähtivät. Sitten käynnisteltiin koneita ja laitteita uudelleen ja kuitattiin suojalaitteet”, hän jatkaa.

Vaikka salamointiin osataan nykyään varautua esimerkiksi luomalla Kymillä ja Voikkaalla käytetyn kaltaisia rengasverkkoja takaamaan häiriötön sähkönsyöttö tehtailla, niin vieläkin säät aiheuttavat ongelmia.

Kuluneen kesän voimakkaat ukkoset osoittivat, että parantunut sähköverkko pettää yhä joskus, vaikka kohtalokas salamanisku rengasverkon aikana onkin harvinainen.

Kymillä tämänkertaisen salamoinnin takia menetettiin viisi rekallista eli noin 800 tonnia paperia. Voikkaalla tuotannon pysähdys aiheutti 400–500 tonnin tuotannonmenetykset. ■

Woinet esillä Voikkaan tilannekatsauksessa

Voikkaan tilannekatsauksessa 15.8. oli erityisaiheena Voikkaan tehtaan intranet eli Woinet. Projektin vetäjä **Matti Kuusela** selvitti tämän hetkistä tilannetta.

Projektiryhmä määritteli ennen kesälomien alkua sivurakenteen, ja testisivut saatiin ryhmän käyttöön kesän aikana.

Alkuyksystä järjestetään tiedontuottajien ja -ylläpitäjien koulutus ja käyttökoulutus hetken jälkeen.

Syyskuun aikana siirretään rakenteeltaan ja sisällöltään tarkennettu sivusto siihen mennessä tehtyine dokumentteineen lopulliseen ympäristöön, ja sivuston ensimmäisen vaiheen laajuuden mukainen dokumentaatio siirretään tai lisätään Woinetiin.

Tavoitteena on, että Woinet saadaan julkiseen käyttöön lokakuun aikana. ■

Kauppa- ja teollisuusministeri Kymillä

KUVA: KIMMO REKIMIES

Kuusankosken kaupunginjohtaja Reijo Huttunen, kauppa- ja teollisuusministeri Sinikka Mönkäre, kaupunginhallituksen puheenjohtaja Jukka Nyberg, toimitusjohtaja Pertti Asunmaa ja kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Valto Koski.

Kauppa- ja teollisuusministeri **Sinikka Mönkäreen** 14.8. tekemän Kymenlaakso-kiertueen osana oli myös vierailu Kymillä. Lyhyen vierailun aikana toimitusjohtaja **Pertti Asunmaa** kertoi Kuusankosken tehtaitten eri kehitysvaiheista ja tulevaisuuden näkymistä. Erityisen kiinnostunut ministeri oli PK 8:n ja Kymin Voima Oy:n investoinneista ja niiden mahdollisista vaikutuksista ympäröivään talousalueeseen. Kuusankosken kaupungin edustajina vierailuun osallistuivat kaupunginjohtaja **Reijo Huttunen**, kaupunginhallituksen puheenjohtaja **Jukka Nyberg** ja kaupunginvaltuuston puheenjohtaja **Valto Koski**. ■

Vas. Heikki Laitinen, Marjo Lahtinen ja Reijo Yrjövuori.

Desinvestoinnit-yksikkö varttunut 10-vuotiaaksi

Desinvestoinnit-yksikön toiminnan merkityksen huomaa erityisesti minun kaltaiseni henkilö, joka on joutunut huolehtimaan ikääntyneiden laitteiden poistamisesta tehtaalta. Aikaisemmin joutui maksamaan romukauppiaalle lisärahaa, jotta hän hoitaisi asian. Nyt saamme rahaa kotiinpäin”, kertoo UPM-Kymmene Desinvestoinnit -yksikön johtaja **Reijo Yrjövuori**.

Yksikkö tuli kuluvan vuoden heinäkuussa toimineeksi 10 vuotta. Liiketoiminta sai alkunsa Kuusankoskella, kun oli tarve myydä Kymin vanhaa, vielä hyväkuntoista konekanta. **Lenart Gräsbeckin** myyntilistalla oli tuolloin neljä paperikonetta ja päällystyskone 1.

Gräsbeck jäi eläkkeelle vuoden 1990 syksyllä, mutta ehti olla mukana myymässä Kymin PK 4:n Keniaan ja myös käynnistämässä konetta seuraavana vuonna.

Hänen seuraajansa **Pekka Holmin** aikana myytiin PK 3 kesällä 1992 Kiinaan ja päällystyskone 1 kesällä 1993 Intiaan.

Vähemmän huomiota Kuusankoskella herätti PK 8:n rullapakauslinjan toimittaminen keväällä 1994 Kiinaan.

”Merkittävä kauppa Holmin aikana oli myös Schauman Woodin lastulevylinjan myyminen Ristiinasta Pakistaniin 1990-luvun alussa”, muistelee toiminnassa koko ajan mukana ollut **Heikki Laitinen**.

Desinvestoinnit-yksikön tehtävistä tällä hetkellä tärkein on myyntiin tarkoitettujen laitteiden markkinointi. Sopimusten teko, laitteiden purkuun ja siirtoon osallistutaan tarvittaessa, mutta normaalisti vain seurataan, että toiminta tapahtuu sovitulla tavalla. ”Meidän mukanaolomme määrä riippuu kokonaan tehtaan kyvystä ja halusta toimia itse”, lisää Laitinen.

Myytävien laitteiden hinnan ja myynnin ajankohdan määrää laitteet omistava tehdas.

Viime aikoina on runsaasti myytävää löytynyt erityisesti Ranskasta. Stracelin sellutehtaan

Jatkuu sivulla 13.

**”MIETI TYÖN OLEMUSTA JA TARKOITUSTA
RUTINOITUMISEN SIJAAN”**

Marko Lummio kartoittaa

työssä tarvittavia taitoja

TEKSTI JA KUVA: KATJA KUOKKANEN

Marko Lummio hakee
vastauksia suoraan
kentältä.

Marko Lummio tutkii Kymin työtehtävissä vaadittavia pätevyksiä. Hän aloitti kartoituksen kesäkuun alussa ja jatkaa työtään ensi talveen. “Tutkimus kerää tietoa siitä, mitkä osaamisalueet korostuvat eri toimissa, eikä liity ihmisiin työntekijöinä”, Lummio kertoo. “Vastauksia kartoitukseen pitää hakea henkilöstöltä itseltään. Lähdän ihmisten luo heidän työnsä ääreen ja otan selvää, mitä eri toimissa tulisi hallita”, hän kuvaa työnsä.

“Olen huomannut, että tehtaan eri työympäristöissä on erilaisia kulttuureja. Tämän tutkimuksen myötä ihmistuntemukseni kasvaa”, Lummio pohtii. “Uskon, että projektin jälkeen olen sekä kasvanut henkisesti että ymmärtänyt paremmin paperiteollisuutta. Tulen keuhkokuumeella Kymin sellutehtaalle tekemään lopputyötä työyhteisön tavoitteellisuudesta valmistuakseni yrityshallinnon tradenomiksi Mikkelistä.”

Lopputyön jälkeen Marko etsii työharjoittelupaikkaa henkilöstö-

hallinnon alalta ja keskusteli asiasta henkilöstöhallintojohtaja **Martti Purmosen** kanssa. “Harjoittelua on vaikea saada tältä alalta, joten tartuin mahdollisuuden suorittaa osaamistarvekartoitusta. Neljä kesää Voikkaan puuhiomolla ovat antaneet minulle käsityksen paperitehtaalla työskentelemisestä. Se auttaa ymmärtämään eri näkemyksiä myös työhön liittyvissä kysymyksissä.”

KYSYTÄÄN TYÖN- TEKIJÄLTÄ ITSELTÄÄN TOIMEN VAATIMAA PÄTEVYYTTÄ

“Haluamme entistä systemaattisemmin pohtia, millaisia kompetensseja eli pätevyksiä tarvitsemme kussakin tehtävässä, jotta pärjäämme tulevaisuuden kilpailussa”, Purmonen valottaa syitä kartoitukseen. “Liiketoimintakenttämme muuttuu ripeästi. Samalla myös ihmisten tehtävien vaatimukset muuttuvat nopeasti. Tekniikka on huippuluokkaa varmasti kaikissa paperiteknologia-

yrittäjissä, joten viime kädessä menestys mitataan ihmisten kautta. Osaavin henkilöstö takaa yrityksen menestyksen. Siksi on tärkeää analysoida nykyhetken ja tulevaisuuden kannalta keskeisiä osaamistarpeita.”

Tutkimus kuitenkin hakee vielä muotoaan. Pilottina toimineen paperitehtaan jälkeen on tarkoitus jatkaa tutkimusta Kuusankosken tehtailla. “Jonkin verran työn edistymistä ovat hidastaneet kesälomat ja vuorotyö”, Lummio toteaa. “Onneksi työntekijät ovat yleensä kiinnostuneita osallistumaan haastatteluun.”

Purmosen mukaan tutkimuksessa tarkastellaan tehtävälueita. “Marko selvittää parhaillaan esimerkiksi, millaisia pätevyksiä tarvitaan esimiestyössä tai paperikoneella”, hän kertoo. “Millaiset asiat korostuvat erilaisissa tehtävissä, jotta työtä tehtäisiin oikein ja saavutettaisiin toivotut tulokset.” Kyselyllä selvitetään, miten haastateltava kokee työnsä sisällön. Jokaisenhan pitäisi olla asiantuntija siinä, mitkä ovat tär-

keitä asioita juuri omassa toimessa. Samalla kysytään mielipidettä myös lähellä olevista toimenkuvista. Esimerkiksi työntekijältä voi kysyä, mitä hän pitää tärkeänä esimiestyössä.

KARTOITUS TUO ESIIN KOULUTUS- JA KEHITYSTARPEET

“Marko haastattelee esimiehiä ja tekijöitä eli koko organisaatiota. Kaikkia ei voi haastatella, joten otetaan tietty määrä ihmisiä ja kysellään heiltä, miten he kokevat erilaiset pätevyudet”, Purmonen sanoo. Näin saadaan kattava kuva työntekijöiden näkemyksistä eri tasoilta. Mielipiteiden keräämiseksi tosin tehtiin etukäteen tukimateriaalia, joka virittää ihmisiä ajattelemaan ammattitaitoasioita.

Mihin nyt tehtävä kartoitus johtaa? Kun tiedetään tehtävissä tarvittavat taidot, on tälle perustalle helpompi rakentaa myös tarvittavat koulutus- ja kehitysohjelmat. Purmosen mukaan kehitystarpeet löytyvät vertaamalla osaa-

mistarpeita ja henkilöstön taitoja, ja vertailuun on erilaisia tapoja.

“Esimerkiksi kehityskeskustelujen yhtenä osana on juuri tällainen omien kehitystarpeiden pohdinta”, Purmonen toteaa. “Keskusteluissa on hyvä pohtia, onko osaaminen kohdallaan vai pitäisi-
kö jossakin parantaa.” Paitsi yksilön kehittämiseen meneillään olevasta tutkimuksesta saadaan pohjaa myös koko organisaation toiminnan ja toimintamallien kehittämiseen.

PERUSAMMATTITAI- DON LISÄKSI SOSIAALISET KYVYT KOROSTUVAT

Jokaisen työntekijän on tärkeää tiedostaa asiat, jotka tulisi hallita. Osa työnilosta syntyy huomiosta, että todella hallitsee vaadittavat asiat. “Perusammattitaito on pohja, jolle muut asiat rakentuvat”, Purmonen korostaa osaamisen merkitystä pohtiessaan. “Ammattitaito ei kuitenkaan ole pelkästään teknistä ja ammatillista osaamista. Siihen liittyy varsinkin esimiehillä johtamistaito kaikkine ulottuvuuksineen.”

Purmosen mukaan jokaisen tulee hallita myös sosiaaliset taidot kuten kyky työskennellä yhdessä ja tukea työtoveria. “Myös vuorovaikutustaidot ovat olennaisia”, Purmonen lisää. “Hyvät sosiaaliset taidot tukevat onnistumista työskennellänpä sitten tehtailla tai asiakkaiden kanssa. Jokaisen tulisi pysähtyä miettimään työnsä olemusta ja tarkoitusta sen sijaan, että rutinoituu. Näin asioita ja yhteisöä voidaan viedä eteenpäin.” ■

Jatkoa sivula 11.

Desinvestoinnit...

päälaitteet on myyty Kiinaan, ja Chappelle Darblayn TMP-laitoksesta hierotaan parhaillaan kauppajoukkoa. Heikki Laitinen muistuttaa, että myös lastulevykoneet ovat tehneet hyvin kauppansa. “Viidestä neljä on purettu ja kolme saatu myydyiksi. Me emme kuitenkaan ole olleet kaikissa kaupoissa mukana”, sanoo Yrjövuori.

Kuusankoskella on edelleen myynnissä mm. päällystyskone 2. “Siitä ovat monet olleet kiinnostuneita. Asiakkaan tarve hankkia kone ei kuitenkaan aina riitä, myös koneen mittojen ja suorituskyvyn pitää sopia ostajaehdokkaalle. Päällystyskone 2:n hinta on edelleenkin merkittävä, vaikka emme siitä koneen todellista arvoa vastaavaa suoritusta saikaan.”

Reijo Yrjövuori ja Heikki Laitinen muistuttavat, että vaikka vanhojen koneiden ja laitteiden markkinointikohteina usein pidetään lähinnä kaukoidän maita, myös länsimaihin tehdään kauppaa: Ruotsiin, Norjaan, Espanjaan, Italiaan ja Kanadaan. Vanerikoneita on myyty mm. USA:han ja Chileen.

Yrjövuoren ja Laitisen lisäksi desinvestoinnit-yksikön palveluksessa on koko ajan ollut sihteeriasistentti. **Hilkka Pohjola** hoiti työtä alkuaikoina, sitten lyhyen kauden **Kaarina Kellokoski**. Kaksi viimeistä vuotta tehtävistä on vastannut **Marjo Lahtinen**. ■

100-vuotissäätiön syksyn apurahat

Kymen Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön uudenlaiset apurahat ovat haussa syyskuun aikana. Ilmoitus apurahoista julkaistaan paikallisissa lehdissä syyskuun ensimmäisellä viikolla.

Uusia apurahoja on kahdenlaisia, Kymenlaakson apurahat ja Kuusankosken apurahat.

KYMENLAAKSON APURAHAT

Kymenlaakson apurahoja voivat hakea Kymenlaakson alueella asuvat tai sieltä kotoisin olevat opiskelijat, jotka suorittavat jatko- tai muuta opintotoimintaa. Apurahat on tarkoitettu omaehtoisen opiskelun, varsinkin väitöskirja- ja lisensiaattityön tukemiseen. Myös gradu- ja diplomityö sekä ulkomaille tehtävät opintomatkat voivat tulla kyseeseen. Kymenlaakson apurahoja voivat hakea myös yhdistykset tai ryhmät opintotoiminnan sekä sivistyksellisen tai aatteellisen toiminnan tukemiseen. Yksittäinen apuraha on pääsääntöisesti vähintään 5.000 mk ja korkeintaan 50.000 mk.

Kymenlaakson maakuntaan kuuluvat kunnat Anjalankoski, Elimäki, Hamina, Iitti, Jaala, Kotka, Kouvola, Kuusankoski, Miehikkälä, Pyhtää, Valkeala, Vehkalahti, ja Virolahti.

KUUSANKOSKEN APURAHAT

Kuusankosken apurahat on tarkoitettu Kuusankoskella asuville tai sieltä kotoisin oleville henkilöille, joilla ei säätiön sääntöjen mukaan ole ollut mahdollisuutta hakea säätiön keväisin jaettavia perinteisiä apurahoja. Eli nämä apurahat eivät ole tarkoitettuja yhtiöläisille tai yhtiön eläkeläisille, vaan muille kuusankoskelaisille.

Eräs erikoisryhmä, jolle nyt avautuu mahdollisuus hakea apurahoja säätiöltä, on yhtiöläisten aikuiset lapset. Nämä ovat aikaisemmin olleet säätiön tuen ulkopuolella.

Kuusankosken apurahat on tarkoitettu omaehtoisen opiskelun ja harrastustoiminnan sekä sivistyksellisen ja aatteellisen toiminnan tukemiseen. Myös ulkomaille tehtävät opintomatkat voivat tulla kyseeseen. Apurahat voivat hakea myös yhdistykset tai ryhmät. Yksittäinen apuraha on pääsääntöisesti vähintään 3.000 mk ja korkeintaan 50.000 mk.

TOIMINTA-ALUEEN APURAHAT

100-vuotissäätiön apurahojen pääjako on edelleen keväisin, jolloin apurahojen saajat ovat säätiön toiminta-alueeseen kuuluvat yhtiöläiset ja eläkeläiset perheenjäsenineen. Näille henkilöille tarkoitettu seuraava apurahojen haku-aika on tammi-helmikuussa vuonna 2001.

Uusiokäyttö toimii paperiteollisuudessa hyvin.

Ei Kuusankosken kaupunkiakaan voi kekseliäisyyden puutteesta syyttää. Todisteeksi käyvät esimerkiksi PK 8:n ja PK 9:n graniittiset kivitelat, jotka pystytettiin heinäkuun lopussa keskustan Kauppaukion päätyihin paperikaupungin ydintä vartioimaan.

A lunperin 55-tonnisia kivite-loja käytettiin paperikoneen puristinosassa. Viiran ja kuivatusosan välissä ne puristivat vettä massaradasta aina siitä lähtien, kun ne Valmetilta toimitettiin paikalleen. Tämä tapahtui PK 8:lla sen valmistumisvuonna 1983 ja PK 9:llä vuonna 1989. Kivitelat valmistettiin Kurun harmaagraniittista ikuisiksi.

Kun paperitelat tekivät painavaa työtä Kuusanniemessä, niitä ei turhaan siirrelty. Ainoastaan huollon ja hionnan aikana niitä liikuteltiin. Silloin isot katonosurit ja vetomestarin alustat kiskoivat yli seitsemän Afrikan norsun painoisia teloja akselitapeistaan, joihin graniittitelat oli laakeroitu ja tuettu tiukasti kiinni.

PAPERITELAT KERTOVAT PAIKKAKUNNAN IDENTITEETISTÄ

Ajatus käytöstä poistettujen kivitelojen hyödyntämisestä uudelleen kävi paperitehtaan tuotantojohtaja **Jorma Latomäen** ja kaupunginjohtaja **Reijo Huttusen** keskusteluissa jo kymmenisen vuotta sitten. Projektien eteneminen alkuperäisideasta heinäkuuseen pystytykseen tasaisesti ja varovaisesti, mikä tietysti oli viisasta jo telojen järkälemäisen koon vuoksi.

“Idea vauhdittui uudelleen vuoden 1996 lopulla, kun Kymistä kerrottiin, että vanhat graniittielat olisivat yhä käytettävissä”,

PK 8:N JA 9:N KIVITELAT UUSIOKÄYTTÖÖN

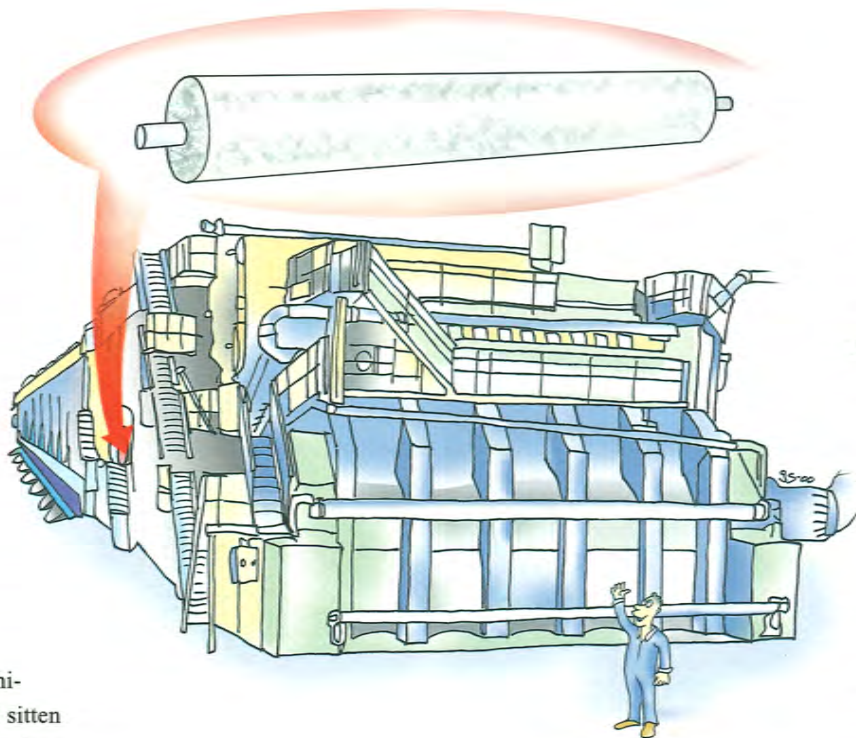
PURISTINOSASTA paperiperinnepylväiksi

Kolmannen kivitelan pystytys sateisena heinäkuun aamuna suunniteltiin huolellisesti. Kadunsuunnittelupäällikkö Kiukas (vas.) seuraa työn edistymistä.

kertoo kaupungin kadunsuunnittelupäällikkö **Reijo Kiukas**. “Alettiin miettiä, miten paikkakunnan identiteettiä voitaisiin parhaiten hyödyntää ja päädyttiin siihen, että telat kertoisivat kuusaalaisesta paperintekoperinteestä.”

“Paperiteknologian kehitys teki muutama vuosi sitten vanhat telat tarpeettomiksi”, kertoo telaprojektin Kymin yhteishenkilö **Kari Huovila**. Telat korvattiin keraamisesti pinnoitetuilla, teräsrunkoisilla teloilla, joiden avulla paperikoneen nopeutta on voitu nostaa. Huovila tuli mukaan telojen kaupunkikuvaan siirtämiseen parisen vuotta sitten. Hän esitteli teloja niiden ulkoarastossa paperitehtaan takana hankkeen ympäristösuunnittelijana toimineelle LT-Konsulttien arkkitehti **Liisa Iveskorvelle** ja kadunsuunnittelupäällikkö Kiukkaalle pariinkin otteeseen.

KAUPPA-AUKIESTA KAUPUNGIN OLOHUONE

Oli rohkea päätös pystyttää kolme paperikoneen telaa keskelle kaupunkia, eikä se onnistunutkaan ilman mukinota. “Mielipiteitä tämä ratkaisu jakoi ilman muuta”, toteaa Kiukas. “Esimerkiksi telojen pystytys kesti kuitenkin vain puolitoista päivää ja maksoikin oletettua vähemmän”, hän jatkaa. “Nyt telat ovat paikallaan, ja niiden kaatamiseen tarvittaisiin ihmisen pään korkeudella sataa ton-

nia vastaava vaakavoima. Haluaisimme, että valmiista aukiosta tulisi kaupungin olohuone, jossa viihdyttäisiin.”

Rakennustyöt kivitelojen ympäristössä jatkuvat lokakuulle. Telojen yläpään akselitapit peitetään ruostumattomasta teräksestä tehtävillä liereillä ja valkoinen osa terässpannalla.

Reijo Kiukkaan mukaan uusitulle aukiolle pääsee mukaan muitakin paperikaupungin tun-

nuksia. “Postin puoleisen telan tuntuun tehdään toripintaan vaaleasta kivistä ikään kuin A4-arkkeja maahan levinneinä”, kadunsuunnittelupäällikkö kertoo. “Lisäksi aukion toiseen päähän tuleville vesiportaille pystytetään valaistuja taloja. Pienet talot isojen telojen juurella kuvaavat vuorotyötä tekevää kaupunkia, joka ei koskaan nuku.”

ALKUPERÄ EI SAA JÄÄDÄ ARVOITUKSEKSI

Viimeisenä silauksena graniittitelojen viereen olisi syytä saada kuva ja tietoa siitä, mistä jättipylväät oikeastaan ovat peräisin. Ei välttämättä ole itsestään selvää, mitä korkeat paadet kaupungin keskustassa ovat. Toki kaikki kuusaalaiset paperitelojen tarinan jo tietävät, mutta entä ulkopaikkakuntalaiset?

Jatkuu seuraavalla sivulla.

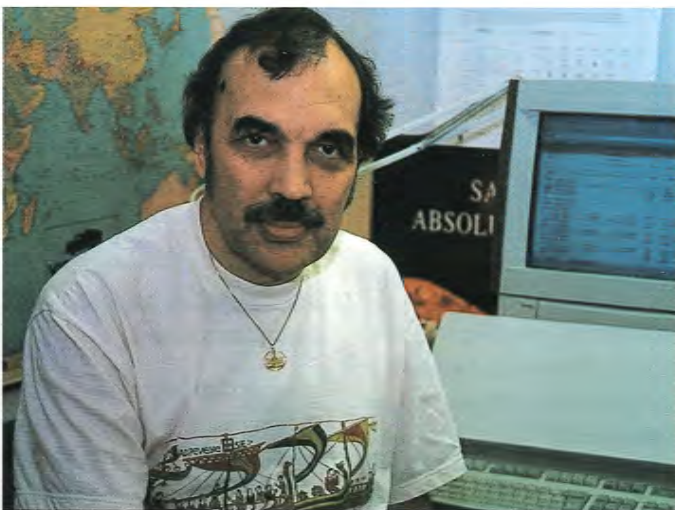
Mitä mieltä Kuusankosken keskustan kiviteloista?

Kymin koulutussuunnittelija **Eeva Metso**: "Tottahan toki Suomen paperikaupunki tarvitsee arvoisensa monumentin. Paperikoneen telat sopivat tarkoitukseen varmasti ihan hyvin. Telat nykyisellä paikallaan ovat kuitenkin kovasti hallitsevia ympäristöönsä nähden. Mielestäni näinkin kookas teos tarvitsisi runsaasti tilaa ympärilleen. Jatkossa vastaavaa tilateosta voisi ajatella esimerkiksi Kuusankoskitalon puistoon."

Autonkuljettajat **Martti Saarinen** (vas.) ja **Pertti Pelkonen**: "Eivät sovi, tosin työ on vielä keskenikäinen. Parempi arvostella sitten, kun aukio on valmis ja koristeet paikallaan. Nyt on vain ajettu autolla ohi, joten myöhemmin tarkistetaan mielipidettä, jos on tarvis."

Laskentapäällikkö **Leif Borgmästars** Voikkaan talousosastolta: "Kaksi telaa olisi riittänyt, tai sitten teloja pitäisi olla neljä. Nyt yksi tela on orpona tahollaan. Tila on ahdas, ja ympärillä olevat talot liian matalia. Kun kulkee telojen ohi, tulee tunne, että kaatuvatkohan ne päälle. Valaistu rengas telan yläpäässä tuntuu ainakin nyt luovan tahatonta komiikkaa. On tietysti muistettava, että hanke on vielä keskenikäinen. On syytä arvioida asiaa uudelleen, kun kaikki on valmista."

OSAVUOSIKATSAUS...

tyessä normaalitasoa vahvemmat.

Sanomalehtipaperin kysyntä lisääntyi alkuvuoden aikana Euroopassa 5 prosenttia ja USA:ssa noin 1 prosentin. SC-paperin kysynnän kasvu oli Euroopassa 9 prosenttia ja USA:ssa noin 17 prosenttia. LWC-paperin kysyntä kasvoi Euroopassa 12 prosenttia ja USA:ssa noin 7 prosenttia.

Vuodentakaisiin ensimmäisen vuosipuoliskon hintoihin verrattuna toimialan tuotteiden myyntihinnat olivat Euroopassa ja USA:ssa ennallaan.

Sanomalehtipaperin ja SC-paperin hinnat on Euroopassa pääsääntöisesti sidottu nykyiselle tasolle vuoden loppuun asti. Euroopassa LWC-paperin myyntihinnat nousivat heinäkuussa. USA:ssa aikakauslehti-papereiden hintakehitys oli toisella neljänneksellä nousujohteista.

Toimialan tuotanto kasvoi 9 prosenttia. Kapasiteetin käyttöaste oli 93 (85) prosenttia.

Fine Papers/ Hienopaperit

Toimialan liikevoitto parani 91 prosenttia viime vuoteen verrattuna. Toisen neljänneksen tulos kuitenkin heikkeni ensimmäiseen neljännekseen verrattuna johtuen huhtikuun lakosta, korkeammista sellun hinnoista ja kesäkuun huoltoseisokeista. Sekä päällystettyjen että päällystämättömien hienopapereiden erittäin vilkas alkuvuoden kysyntä palautui katsauskauden aikana normaalille tasolle. Tilaukset olivat katsauskauden lopussa hyvällä tasolla ja tukku-reiden sekä tehtaiden hienopaperivarastot normaalit.

Päällystämättömän hienopaperin kysyntä katsauskaudella kasvoi Euroopassa 3 prosenttia ja päällystetyn hienopaperin 11 prosenttia.

Lähetin tehtäviä kesätöinä **Sari Lehtinen**: "Telat symboloivat hyvin paperikaupunkia. Nyt, kun kaikki on vielä keskenikäistä, ne näyttävät hieman mahtipontisilta, mutta odotellaan valmista!"

Hienopapereiden hinnannousu tasaantui katsauskaudella Euroopassa. USA:ssa ja Aasiassa päällystämättömän hienopaperin hintoihin kohdistui jonkin verran paineita, mutta päällystettyjen lajien markkinat jatkuivat vakaina. Keskimäärin päällystämättömien hienopapereiden hinnat Euroopassa olivat 15 prosenttia ja päällystettyjen hienopapereiden hinnat 14 prosenttia edellisvuotisista korkeammasta. Sellun hinnannousu heinäkuussa on luonut paineita uusiin hienopapereiden hinnankorotuksiin kolmannella vuosineljänneksellä.

UPM-Kymmenen hienopaperin tuotanto kasvoi 17 prosenttia viime vuodesta. Kapasiteetin käyttöaste oli 96 (87) prosenttia.

Lähiajan näkymät

Taloukskasvun arvioidaan jatkuvan voimakkaana Euroopassa ja Aasiassa. USA:n taloukskasvu oli erittäin vahvaa koko alkuvuoden, mutta kasvun odotetaan hidastuvan jatkossa. Kokonaisuudessaan metsäteollisuustuotteiden kysynnän oletetaan jatkuvan lähikuukausien aikana vahvana.

Pitkäkuitusellun dollarimääräinen hinta on edelleen noussut 710 dollariin tonnilta heinäkuussa varastojen ollessa erittäin alhaisella tasolla ja kysynnän jatkuessa vilkkaana. Uutta paperintuotantokapasiteettia on lähitulevaisuudessa tulossa rajoitetusti markkinoille. Vähäinen lisäkapasiteetti yhdessä hyvän kysynnän kanssa pitänevät myös papereiden hintakehityksen myönteisenä. Toimintamäärien odotetaan olevan lähikuukausina korkealla tasolla. ■

TEKSTI JA KUVAT: KATJA KUOKKANEN

Metallinen ritiläpohja ja kiinteä lastausläppä kontin suulla ovat käyttöön otetun konttivaunun uudistuksia.

Trukinkuljettajat pitävät uutta vaunua tervetulleena parannuksena.

Uusi konttivaunu parantaa työtehoa ja -turvallisuu

Yhteistyössä VR-Cargon kanssa kehitetty uudenlainen rautatiekonttivaunu otettiin koekäyttöön kesäkuun puolivälissä.

VR:n konepajalla Pieksämäellä rakennettu uusi vaunu helpottaa lastaajien työtä ja parantaa työturvallisuutta lastaustilanteissa. Se on selvästi askel parempaan suuntaan entisiin puupohjaisiin avovaunuihin verrattuna.

Ensimmäinen parannus on vaunun metallinen ritiläpohja, johon lumen tai jään ei oleteta kertyvän. "Työturvallisuuden kannalta uusi metalliritilä on hyvä, sillä ennen puisen vaunun pohjan liukkausta teki lastaustilanteesta vaarallisen talvisin", kertoo lastauksissa mukana oleva arkkijoukkueen trukinkuljettaja Ari Järvinen. "Ensi talvena nähdään käytännössä, miten uusi pohja toimii", jatkaa Järvinen. Myös entistä paremmat turvakaiteet korvaavat

vanhojen vaunujen reunoilla olleet seipäät tehden lastauksesta aikaisempaa turvallisempaa.

Toinen uudistus on kontin suulla valmiina oleva lastausläppä, joka lukitaan paikalleen lastauksen ajaksi. Lämpän ansiosta trucki pääsee sisään vaunun pohjaa korkeammalla olevaan konttiin. "Tämä on käytännöllistä, sillä ennen kontin eteen piti aina tuoda irrallinen ja raskas lastauspelti", muistelevat trukinkuljettajat Esko Liljanheimo ja Juhani Salmi. Lisäksi uudessa vaunussa on tarpeeksi leveä lastausväli, jotta trukin on helppo kääntyä vaunun päällä.

Toistaiseksi konttivaunuja on yksi koekäytössä, mutta niitä on tarkoitus tehdä lisää, jos kokemukset osoittautuvat myönteisik-

si. "Tähän vaunuun mahtuu joko yksi 40 jalan kontti toiseen päähän tai kaksi 20 jalan konttia sitten, että lastaussilta tulee konttien väliin", kertoo lastausjoukkueen Petri Lampila, jonka mielestä uusi vaunu vaikuttaa hyvältä edistysaskeleelta.

Vuoden alusta toukokuun loppuun mennessä Kymin kontteja oli kuljetettu rautateitse 155, ja konttien rautatiekuljetukset yleistyvät tulevaisuudessa. Logistiikkaketjua rautatiellä tehostetaan rakentamalla myöhemmin isompia vaunuja, joille mahtuisi kaksi 40 jalan konttia peräkkäin. ■

Voikkaan asiakaspalvelu pysyy muutoksen mukana

TEKSTI JA KUVAT: KATJA KUOKKANEN

Asiakaspalvelupäällikkö Sami Teittinen kertoo, että uudet järjestelyt pyrkivät modernisoimaan työyhteisöä. "Voikkaalla halutaan pysyä muutoksen mukana ja muokata työtehtäviensä mukaan. Näin työtehtävät pysyvät haasteellisina ja motivoivina. Samalla markkina-assistenteista tulee moniosajia, jotka hallitsevat useita työtehtäviä", Teittinen toteaa. "Näytempalvelu siirrettiin tekniseen asiakaspalveluun samoista syistä", hän lisää.

"Uudistus tuntuu toimivan hyvin. Ihmiset ovat ottaneet uudelleenjärjestelyn positiivisesti vastaan, ja heillä on halu oppia uutta", pohtii Teittinen. "Markkinatilanne on jo pitkään työllistänyt koko asiakaspalvelun henkilöstön enemmän kuin sataprosenttisesti. Toistaiseksi on kuitenkin vielä selvitty hyvin työskentelemällä rankasti ja venymällä tarvittaessa."

Asiakaspalvelupäällikkö Sami Teittisen vastuulla ovat päällystetyt LWC- ja MFC-paperilaadut. Hänen toimenkuvaansa kuuluu tuotantokapasiteetin hallinta: "Seuraan ja kontrolloin tilausten määrää toimituskäytön mukaan." Teittinen on vastuussa paperilaatujensa tilausten elinkaaresta aina tilauksen tulosta tavarantoimitukseen asiakkaalle.

Lisäksi Teittisen työssä on olennaista pitää yhteydet sekä kotimaisiin että ulkomaisiin asiakkaisiin ja myyntiyhtiöihin hyvinä. Siksi hän on paljon mukana ulkomaisilla vierailuilla ja vieraiden isäntänä Suomessa. Teittiselle tärkein periaate on, että asiakas pysyy tyytyväisenä.

Sari Mynttinen (oik.) on MFS-markkinavastaava, joka laatii pitkäaikaiset ajo-ohjelmat kahdelle paperikoneelle. Tässä hän huomioi niin asiakasvaatimukset kuin tuotannon näkökulman. Suuri osa Sarin päivästä kuluu tietokoneen ääressä, jossa hän vastailee sähköpostitse tai puhelimitse ulkomailta ja myös kotimaisilta asiakkailta tuleviin kyselyihin ja tilaustiedusteluihin. Sari pitää yhteyttä myös kuljetusyritys Combitransiin ja UPM-Kymmene Seawaysiin. Hänen työtovereinaan Voikkaan asiakaspalvelussa työskentelevät myös Mirva Salo MFC-markkinavastaavana ja Riitta Wilander LWC-vastaavana. Kesäharjoittelijana on Anna-Riikka Lempinen (kuvassa vas.), joka on valmistunut kansainvälisen kaupan tradenomiksi Kymenlaakson ammattikorkeakoulusta.

Uutiskymin esittelyssä on Voikkaan tehtaan asiakaspalvelu, jossa tilausten käsittely, laskutus ja näytempalvelu on organisoitu uudelleen. Kesäkuun alusta voimaan astunut muutos toteutettiin, koska Helsingissä toimiva UPM-Kymmene Seven Seas -myyntiyhtiö alkoi huolehtia myös Voikkaan tehtaan agenttimarkkinoiden tilausten käsittelystä ja laskutuksesta. Tämän vuoksi työt organisoitiin uudelleen asiakaspalvelussa. Uusien järjestelyiden yhteydessä esitellään koko asiakaspalvelun väki.

Minna Nurminen (vas.), Maija Martikainen ja Vuokko Lehtinen ovat tuotannosuunnittelijoita. He laativat leikkausohjeet pituusleikkureille ajo-ohjelman mukaan. Kolmikko seuraa myös päivittäin yli- ja alitoimituksia ja tiedottaa niistä ulkomaisille myyntikonttoreille. He työskentelevät yhdessä vuoromestarien, varaston ja Combitransin kanssa. Tuotannosuunnittelijoilla on kullakin oma vastuualueensa LWC-, MFC- ja MFS-laaduissa, mutta he pystyvät tarvittaessa toimimaan toistensa sijaisina. Kesäharjoittelijana kuvasta puuttuva **Johanna Kopra**.

Voikkaan toinen asiakaspalvelupäällikkö on päällystämättömistä MFS-papereista vastaava **Anne Lihvonen (vas.)**. Hänen toimenkuvansa vastaa Sami Teittisen tehtäviä. "Voikkaan MFS-laatuja ovat korkeamman vaa-leuden kirja- ja erikoissanomalehti-paperit. Erikoissanomalehtipaperi-amme käytetään esimerkiksi City-lehden kaltaisiin julkaisuihin." Lihvonen on toiminut työssään puolitoista vuotta oltuaan sitä ennen markkinavastaavana päällystettyjen papereiden puolella. "Päällystämättömien laatuojen parissa työskenteleminen on mielenkiintoista ja haastavaa", sanoo Lihvonen.

Osastosihteeri **Tiina Lainetta** lomittaa tänä kesänä **Katariina Vanonen**, joka opiskelee kauppatieteitä Lappeenrannan teknillisessä korkeakoulussa.

Asiakaspalvelun uudistetussa tilausten käsittelyssä ja laskutuksessa työskentelevät markkina-assistentit **Kaarina Pakkanen (edessä oik.)** ja **Tuija Tynnelä (edessä vas.)**. Lisäksi osastolla on töissä määrällisesti **Anna Zagoras (takana oik.)**, joka on valmistunut Helsingin kauppariikiteidä Lappeenrannassa. Osastolaisista tehtävien yhdistäminen oli hyvä idea. On mielekästä käsitellä tilaukset muutoksineen ja laskutuksineen samassa paikassa.

Yhdessä osastolla myös työskentelevien **Hannele Ruposen ja Pirjo Lainetta** lomittavan **Tiina Uusitalon** kanssa pidetään yllä asiakastietoja ja seurauslistaa päivittäisistä tilauksista. Markkina-assistentit varmistavat, että Voikkaan tilaukset lähtevät asianmukaisesti satamasta ja saapuvat määräsätamaan. Laskut lähtevät myyntikonttoreille ja kotimaisille asiakkaille, kun tilausvarmistus on saatu.

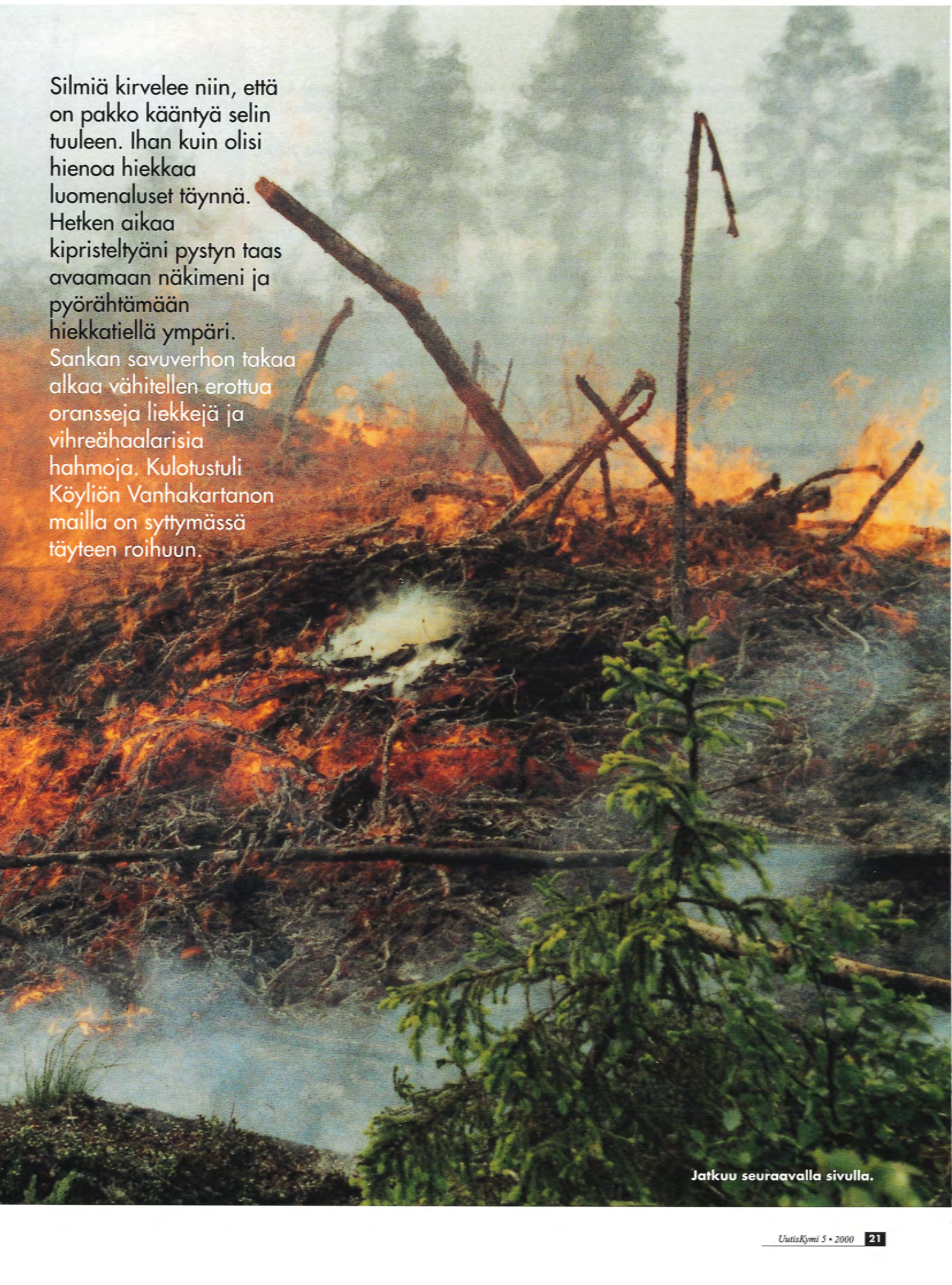

Voikkaan LWC-tuotantoyksikön teknisenä asiakaspalvelu- ja kehityspäällikkönä toimii **Matti Laaksonen**. Hänen työtoverinsa MFS-puolella on teknisen asiakaspalvelun insinööri **Aleksi Pekkanen (kuvassa)**. Aleksin tehtäviin kuuluvat tekniset asiakaskäynnit. Hän arvioi, että matkapäiviä lähinnä Eurooppaan kertyy noin sata vuodessa. Tämän lisäksi Aleksi myös raportoi asiakaspalautteesta tuotantoon sekä osallistuu tuotekehitykseen ja laadunseurantaan.

Matin ja Aleksin lisäksi teknisessä asiakaspalvelussa työskentelee myös teknisen asiakaspalvelun assistentti **Anne Pelli**. Annen tehtäviin kuuluvat esimerkiksi valitusten ja kuljetusvahinkojen käsittelyn valmistelutyö ja tilausten tarkastusten koordinointi. Asiakaspalvelun uudelleen organisoimien myötä Anne huolehtii nyt myös näytepalvelusta.

TULI

*kulje
kanssani*

A photograph of a large bonfire of sticks and branches, with a small evergreen tree in the foreground and a body of water in the background. The fire is intense, with bright orange and yellow flames rising from a pile of dark, charred wood. The sky is filled with thick, grey smoke. In the foreground, a small, green evergreen tree stands on the left, and a body of water is visible on the right. The overall scene is dramatic and somewhat somber.

Silmiä kirvelee niin, että
on pakko kääntyä selin
tuuleen. Ihan kuin olisi
hienoa hiekkaa
luomenaluset täynnä.
Hetken aikaa
kipristeltyäni pystyn taas
avaamaan näkimeni ja
pyörähtämään
hiekkatiellä ympäri.
Sankan savuverhon takaa
alkaa vähitellen erottua
oransseja liekkejä ja
vihreähaalarisia
hahmoja. Kulotustuli
Köyliön Vanhakartanon
mailla on syttymässä
täyteen roihuun.

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Kulotusta oli suunniteltu Köyliössä, UPM-Kymmene Metsän Rauman piirin alueella jo keväästä 1999 asti. Metsäpalvelusopimustilalla Vanhakartanossa oli 120 vuotta vanha kuusikko hakattu kulotettavalta yhdeksän hehtaarin alalta syksyllä 1998, ja seuraavana syksynä kulutuskuvia oli laajennettu vielä kolme hehtaaria. Päätehakuussa oli huomattu, että kunnianarvoisa kuusikko oli tyvestä laho. Sen kimppuun oli hyökännyt juurikäpää.

Vastahyökkäys on paras puolustus. Maanomistajan kanssa oli päätetty kärventää käpää sen koitoimmalla tantereella vanhassa kuusikossa. Entisinä aikoina metsäpalot uudistivat ainakin muuttaman vuosisadan välein väsyneen viherikön, mutta vuosituhannen vaihteessa kaskikulttuuri on muinaismuisto ja palontorjunta poistanut metsäpalot. Siksi Köyliössä haluttiin tyvilahon turman lisäksi siirtää kulotustaitoa nuorelle metsänhoitajapolvelle.

KASKISAVUISTA KULOTUKSEEN

Sinänsä uusi idea ei kulottaminen modernissa metsänhoidossa ole. Maanviljelystilan raivaaminen kaskeamalla tunnetaan jo esihistoriasta. Tuli palkattiin rengiksi metsän uudistamisessa 1800-luvun lopulla, yleisintä kulotus oli Suomessa 1950–60 -luvulla. Silloin suuret kulotusporukat polttivat metsää ja kylvivät tuhkaiseen maahan männynsiemeniä itämään terveiksi kasvatusmetsiksi.

Mutta metsään meni kulotuksen kukoistuskauti, sillä maanmuokausmenetelmät kehittyivät kulotusta riskittömämmiksi. Koko kunttakerros ei kulotuksessa saa palaa, vaikka hakkuutähteet ja raakahumus roihattavatkin ahnaasti. Köyhtyä ei maaperän sovi,

eikä myöskään metsäpalon levitä.

MILLAISTA SÄÄTÄ?

Tähtien sota? Harppaan ojan yli pöpelikköön, joka on litimärkä. Jaloissa mustat saappaat kokoa 45 ja edessä nyppylä risukkoa täynnään. Haastetta elämään. Äkkiä hohkaavan ja väreilevän ilman keskellä häilyy kultainen kypärä oranssien hartioiden jatkeena. Onko tässä nyt kyseessä hyökkäys toisesta maailmasta, joka on päätetty toteuttaa kärventämällä kotiperäiset asukit kuoliaiksi?

Helpotus, se onkin vain Rauman seudun palokuntalainen, joka vartioi palon reunaan. Köyliön kulotusta jännitettiin viimeisiin minuutteihin asti. Kulotuksen yhteydessä järjestettiin metsäpaloharjoitus paikallisille vapaapalokunnille, joita johti Köyliön palopäällikkö **Matti Salmi**. "Tuuli oli niin voimakas ja puuskittainen, että hiki nousi otsalle. Tiedotusvälineitäkin oli kutsuttu paikalle niin paljon, että hirvitti. Mi-

täs jos olisi pitänyt perua koko kulotus? Kaksi kertaa sitä oli jo pitänyt siirtääkin."

Kesäkuun 13. vuonna 2000. Myrskytuuli riepottaisi kulotuksen jälkeisenä yönä kattojakin Porissa, jonne Köyliöstä on vain viitisenkymmentä kilometriä. Matkalla Kokemäeltä kulotuspaikalle **Jarkko Leppimäen** äänestä oli väreillyt jännitys. "Sääolosuhteet antavat odottaa sopivaa kulotushetkeä. Ehkei tätä kulotusta olisi toteutettu, jollei mukana olisi saataa palomiestä yhdeksästä palokunnasta."

TOHTORI TULI UUDISTAA METSÄÄ

Lehdistötillaisuudessa ennen palon syyttämistä kulotuksen johtaja, UPM-Kymmene Metsän hankintaesimies **Raimo Savioja** painottaa olosuhteiden tasapainon tärkeyttä. Hakkuualueella on toisaalta oltava niin kuivaa, että kulo palaa hyvin. Toisaalta liian kuiva kulotusmaa palaa kiivaasti, eikä ravinteikkaasta humuskerroksesta eli kunnasta metsänpohjassa jää potkunantajaa uudelle taimikolle.

Tulen raivotessa hakkuutähtien ja humuksen pintaosan kimpussa lämpö kuolleessa kasvaimineksessä eli kunnassa nousee vain joitakin kymmeniä asteita. Kuumuus ei siis surmaa maan mikrobeja, vaan päinvastoin aktivoi ne vuosikymmenen kukoistukseen.

Kavala juurikäpää ja muut puunpurijaiset eivät palamisesta pidä, vaan talttuvat kulotuksessa. On myös monia eliölajeja, jotka ovat metsäpalojen puutteessa henkiviererissä maassamme.

Vaikkei kulotus metsämaan viljavuuteen pysyvästi vaikutaakaan, niin metsän uudistukseen sillä on lääkitsevä vaikutus. UPM-Kymmenenkin noudattama metsäsertifiointi kannattaa kulotuk-

sen elvyttämistä metsän monimuotoisuuden ylläpitämiseksi. Kulotuksen jälkeen myös maan happamuus vähenee, ja metsä tervehtyy.

MATKALLA TULIPIIRIIN

Paloauto on punainen. Palopäällikkö **Salmi** näyttää, että liukuovi kiskaistaan auki reippaasti. Ei se nykimällä aukea. Hops sisään ja kulotustekniikan saloja selvittämään. "Tämä 12 hehtaaria kulotetaan hampaittain sahaamalla. Harjoitus alkaa kulokoneen tekemän savuhavainnon perusteella, ja palokunnat hälytetään radiolla vaiheittain paikalle." Salmen selittäessä ajetaan metsätietä harmauden keskellä, savusta sukeltaa nokisia miehiä. Palomiesten silmät veretävät punaisina ja vetisinä. Isot miehet itkevät, kun roihu riehuu kartanon hakkuuaukealla.

Ajetaan taukokaffetta tuovien Köyliön VPK:n naisia vastaan, hetkeksi pois katkusta. "Ensin esikastellaan reunat ja sytytetään tuleen", jatkaa palopäällikkö. Sytyttäjät kiertävät rikkaruohojen tuhoamiseen tarkoitettujen sytyttimien

kanssa järjestelmällisesti ja tuikkaavat palopesäkkeitä risukasoihin. Olisi muuten pyromaaniin unelma-ammatti. “Katsos, palon täytyy edetä reunoilta kohti keskustaa. Syntyy palopiikkejä, kun tuli ajetaan kiilaksi”, opettaa Salmi.

Sinkkiämpäri vettä piripintaan nököttää ojanpientareella. “Tuhkasta elinvoimaa metsään” lukee viininpunaisessa haalarissa, kun parrakas mies musta hattu päässään seisoo hosan kanssa tulipensasta tuijottaen. Hosa on märkä, nuori männynvesa, jolla vartiomies kuolettaa roihusta sinkoilevat kipunat. Ollaan matkalla tuli-piiriin.

Maisema alkaa muistuttaa maailmansodan finaalia. Kulosta loimottaa kuumuus joka puolelta. Alhaalla kuopassa on palomiehiä, jotka pumppeavat vettä letkuihin. Jollen tietäisi paremmin, ihmettelisin, miksi miesten selässä lukee Lappi.

Ehei, ei ole etelän mies kaivannut tulentalututustukea kansan koltolta. Lappi on kunta Satakunnassa. Tekee mieli pinkoa turvaan viimeiseksi kulotettavasta keskiympyrästä, ennen kuin toisiaan lähestyvien liekkimerien imu vetää tulipatsaan siihen, missä seisoskelen.

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Märkä hosa kulonvartijan kourassa pitää tulen renkinä.

Juurikäävän mädättämästä kannosta tulee hehkuva hiillos.

APUA TAIVAALTA

Lohkare kalliota seisoo järkähtämättä keskellä helvetin tulia. Se on ainoa, joka ei tulimerestä hetkahtanut. Siinä on keskellä reikä, josta näkee läpi taivaanrannan. Pimeä taivas on kirjo tummanpuhuvaa harmaata, vaikka on kesä ja vuoden valoisin aika. Kulotus on loppuvaiheessaan neljän tunnin urakan jälkeen, ja maassa hehkuvat tummanpunaiset hiillokset. Metsämiehet ja palokunta nojaavat hosiinsa tai seisovat ryhmissä tuleen tuijottaen. Ilmassa tuntuu savusaunan tuoksu. Tämäkö on sitä poltetun maan taktiikkaa?

Riisun palosaappaat jalasta ja vaihdan lenkkareihin. Lääninhalituksesta Turusta tullut **Bo Teleenius** juttelee palopäällikön kanssa. "Nyt on jälkivartiointin aika. Mitenkä olette vuorot jakaneet?" Salmen palokuntalaishousuissa keltaiset heijastinraidat korostuvat mustaa tuhkaa vasten. "Jälkivartiointia on pitkin yötä, ryhmiä on kolme alkuunsa. Tarvittaessa jatketaan vartiointia huomiseen ja pidemmällekin. Metsäpalovaara täytyy eliminoida."

Nenäle lätsähtää tippa: alkaa sataa! **N i n h ä n** luonto on vuosituhansia sammuttanut raivokkaimmatkin metsäroihut. Miksei

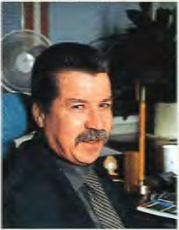
siis kahdentoista hehtaarin kulu-
tukseen Köyliössä, piispa Henrikin kuolinmailla, saataisi apua taivaista? Pisara pisaralta sade yltyy ja taivas tummenee. Hehku hiillocksissa himmenee. Kulotus on onnistunut, ja muutaman päivän päästä kylvetään männylle. ■

Lähteet:

Herranen, R. Kulotus - uutta luova, koeteltu konsti, Tuohitorvi Metsäryhmän henkilöstölehti 1995:4, s.12-13; Herranen R. ja Mikkonen K. Heinäveden jokavuotiset kulotustalkoot, Tuohitorvi 1997:4, s. 10-11; Kivimaa, T. Hyvä renki, mutta huono isäntä, UPM-Metsä Kajaani 1997:4, s.16-17; Kivivuo, U. Tuli on hyvä renki metsässä, Metsälehti Tapion julkaisu 1996:11, s.11; Suomen metsäsertifiointijärjestelmän standardiluonnokset 1998.

Kirjallisuutta:

Wahlström-Reinikainen-Hallanaro Ympäristön tila Suomessa, Gaudeamus 1992; Hamilton-Leiwo-Rauhalahti Muuttuva metsä, Suomen metsäyhdistys; Kummerly W. Maailman metsät ja metsien maailma, Kirjayhtymä 1968; Roiko-Jokela H. (toim.) Luonnon ehdoilla vai ihmisen arvoilla?, Atena Kustannus 1997; Gylden C. W. Suomalaisen metsänhoidon opas, Metsälehti Kustannus 1998; Huovinen V. Puukansan tarina, Otava 1994; Kovalainen-Seppo Puiden kansa, Kustannus Pohjoinen ja Hiilinielu Tuotanto 1998.

Loman jälkeen täyttä vauhtia

Metsäosaston kesälomat ovat pääosin vietetty, ja elokuun alusta hakkuut ja kuljetukset pyörivät taas täydellä vauhdilla tehtaidemme puuntarpeen tyydyttämiseksi. Sateinen kesä on paikoin pehmentänyt maastoa ja joudumme valikoimaan korjuukohteita "normaalikesää" tarkemmin.

Mutta ei heinäkuussa pelkästään lomailtu, vaan metsäosasto osti koko maasta lähes puoli miljoonaa kuutiota puuta ja Etelä-Suomen alueen saaliskin oli suunniteltua parempi eli noin 90 000 m³. Ostuista puista yli puolet tuli metsäpalvelusopimuksen kanssamme tehneiltä metsänomistajilta. Koko vuoden tarpeesta on ostettu hiukan vajaa puolet, ja uskomme, että puuta on tulossa syksyn aikana myyntiin riittävästi. Tämän hetken puutilanne on kohtuullinen kaikkien puutavaralajien osalta, niukin tilanne on mäntytykissa, jota toivomme metsänomistajien tarjoavan myyntiin runsaasti tulevana syksynä. Sellupuiden osalta on lievää runsauden pulaa, mutta vakituisten puunmyyjijemme myyntiin tarjoamat sellupuut pyrimme mahdollisuuksien mukaan ostamaan.

Voikkaalla aloitettiin lumivarastoidun kuusikuidun purku heinäkuun alussa ja se tulee käytettyä elokuun toisen viikon alussa. Varasto on säilynyt kylmänä ja alaosa oli elokuun alussa vielä jäässä. Varastoitujen puiden tilavuuspaino on ollut kesäkaatoista tuoretta puuta korkeampi ja kun Voikkaata on syötetty heinäkuussa tuoreiden, uittopuiden ja lumivarastopuiden sekoituksella on hiokkeen vaaleus ollut hyvä, eikä aiempien vuosien notkahdusta vaaleustasossa ole tapahtunut.

Kesän uivot ovat sujuneet Kymijoella hyvin. Voikkaalla uittopuu on nostettu ripeästi käyttöön ja kesän viimeistä hiomopuulauttaa ajetaan tätä kirjoittaessa paraikaa veteen. Kuusanniemessä on myös nostettu uittopuuta käyttöön heinäkuun alusta alkaen, ja nosto sujuu hyvin. Nosto jatkuu lokakuun alkuun, koska nosto on rajoitettu havun kuorintajaksolle vain iltapäivisin.

Lopuksi vielä kerran kiitokset kaikille oman väen metsäiltapäivään osallistuneille. Metsäosasto on aina valmis palvelemaan yhtiöläisiä metsänomistajia parhaan kykynsä mukaan.

Jorma Saarimaa

TEKSTI JA KUVA: KATJA KUOKKANEN

Sähköasentaja Ossi Laaksonen jättää ammattitaitonsa seuraajille

"LAPIN ERÄMAAN HILJAISUUDESSA KALASTELEN KEVÄTTALVISIN SEKÄ KESÄISIN"

Yli neljäkymmentä vuotta Ossi Laaksonen työskenteli Kymillä sähköasentajana. Hänen sinihaalarinen olemuksensa tuli tutuksi monelle, sillä suurimman osan työvuosistaan Laaksonen oli vastuussa yhtiön kiinteistöistä keskuskonttorilta Koskelaan ja terveyskeskukseen. Syntyperäisenä kuusankoskelaisena ja Kymin ammattikoulun käyneenä hän edustaa aitoa paikkakuntalaisuutta. "Minulle on arvokasta, että poikani on jo neljännen polven kymiläinen", tiivistää heinäkuussa vapaalle jäävä Laaksonen.

"Kävin Kymin ammattikoulua vuosina 1955–56, ja silloin sähköhommiin halusi moni. Aloitin vuonna 1957 Kymin rakennus-

osastolla ja siirryin puolen vuoden kuluttua sähköosastolle linja-asentajaksi." Laaksonen seurasi esimerkiksi Kuusanniemen rakennustöitä alusta asti ja oli vetämässä ensimmäisiä sähkölinjoja uudelle tehdasalueelle. "Olihan se perustuksen teko komeaa nähdä, ja Kymi on tuonut seudulle paljon työllisyyttä näiden neljän vuosikymmenen aikana", miettii Laaksonen.

LAPIN KALAMIES MYÖS PYÖRÄILEE

Liikuntaa Laaksonen on harrastanut koko ikänsä, ja kalastuksen

Jatkuu sivulla 37.

Vuonna 1959 kuusankoskelaiseen Haapalan perheeseen syntyi tummatukkainen poikalapsi, joka sai nimekseen **Juhani**.

Saman vuoden syksyllä polkaisi **Mukkilan** perheen **Erkki**-poika kansakoulun päätettyään polkupyörällään ensimmäisen kerran Kymi-yhtiön ammattikouluun saamaan ammattioppia.

Elokuun aamuna 41 vuotta myöhemmin istuvat molemmat Paperiliiton paikallisen ammattiosaston toimitalon yläkerrassa. Yksilölliselle varhaiseläkkeelle siirtynyt Erkki on jo vaihtanut osaston eläkeläisten tiistaikerhoilaiden kanssa kuulumiset ja tummaa tukkaansa hieman menettänyt Juhani hoitanut ay-asioita.

Päätösajassa miehen tehtäviä viime vuodenvaihteeseen saakka hoitanut Erkki muistelee 60-luvun tunnelmia työntekijöiden näkökulmasta:

“Patruuna-ajassa oli se hyöty, että jos ongelmalle ei kukaan osannut tehdä mitään, voi aina mennä patruunan luokse. Hänellä oli mahdollisuus päättää asia kysymättä keneltäkään - ja auttaa tai jättää auttamatta.”

“Patruunien mielestä ihmisiä piti kohdella hyvin. Jos ihmiset kävivät valittamassa huonosta kohtelustaan, auttoi yhteydenotto patruunaan usein. Jo se, että patruunan nähtiin aamulla kävelevän töihin ja käyvän päivällä ruokailemassa, antoi turvallisuuden tunteita ja tuntui kodikkaalta.

“**Ekholmin Kalle** (vuorineuvos K.E.Ekholm) oli säännöllinen kuin mittari. Se tuli just silloin kun odotettiin. Mutta hän teki myös omia temppejään ja saattoi yht’äkkiä tulla jollekin työpaikalle kävelemään.”

“**Kalle** tuli käymään jenkeille. **Granqvistin Nestori** oli siellä ajassa bobinikonetta. **Kalle** tuns Nestorin vanhalta ajalta ja meni

Ja meit’ poikia nauratti niin! Erkki Mukkilan (vas.) ja Juhani Haapalan vahdinvaihto Yksysissä sujui leppoisasti ja yhteisymmärryksessä.

TEKSTIT: REUJO VIRTÄ, KUVAT: KATJA KUOKKANEN

YKSYSISSÄ on toteutunut vahdin- vaihto

Nestorin viereen. Maassa oli koptinikonerullia iso kasa menossa eteenpäin.

Kalle kaatoi vahingossa kasan. Nestori sanoi **Kallelle**, että siä keräät ne ylös siitä, koska hän on sen työn tehnyt.

Kalle sanoi, että en tee, mutta palkkaan miehen sen tekemään.

Nestori sanoi, että siihen miä en anna tätä bobinikonetta - siä keräät mitä kaadoitkin.

Ekholmi lähti kävelemään paikalta, pysähtyi kuitenkin, otti palttoon pois päältä, laitto keppinsä nojalle seinää vastaan ja meni keräämään koptinikonerullat.

Työn tehtyään **Kalle** kysyi, onko Nestori nyt tyytyväinen? Nestori sanoi: olen.”

Ajassa oli kuitenkin myös huonoja puolia:

“Silloisilta tuotantokomiteoilta salattiin niin paljon asioita kuin kyettiin ja kerrottiin työntekijöille puppua. Tietoa ei voitu tarkistaa mistään; joko uskottiin puheisiin tai ei.”

“Vähitellen ei uskottu enää mitään. Lehdessä saattoi olla pieni uutinen, joka kuitenkin poikkesi siitä, mitä tehtailla kerrottiin. Aina myös ruikutettiin, että menee helvetin huonosti, mutta seuraavana päivänä saattoivat myyntimiehet olla lehdessä pikarien kanssa kertomassa, miten hyviä kauppoja on tehty.”

Karl Erik Ekholmin seuraaja yhtiön johdossa oli **Kurt Swanljung**. Erkki Mukkilan mukaan hän jäi työntekijöille etäiseksi hahmoksi, kuten myös paperiteollisuutta johtanut **Erik V. Olander**. 1980-luvulla yhtiön johtoon tullut **Fredrik Castrén** oli niukka tiedottamisessaan.

“**Kellokoski** kuitenkin oli ihan poikkeava. Hän kertoi paljon asioita ja oli avoin, mutta ei kaikille. Hän kertoi lähinnä työntekijöille, mutta ei niin paljon insinööreille ja keskijohdolle”, muistelee Erkki.

Erkki Mukkila on nyt yksilöllisellä varhaiseläkkeellä, vaikka sairaseläke näytti todennäköisemmältä sydäimestä loppuneen puhdin vuoksi.

“Jäin pikkuhiljaa pois jo viime kesänä. Olin kuitenkin käytettävissä ja mukana palavereissa viime talveen saakka. En halunnut, että Jussi joutuu kokemaan samaa, mitä minä Saarelan jälkeen.”, kertoo Erkki.

Sairaslomalle hän jäi 3. tammikuuta tänä vuonna. “Todettiin, että koska oleminenkin on ollut äänekkästä, lähdetään eläkkeellekin äänekkäästi ja siksi järjestimme kesäiset muikkusopat lähtiäisiksi Yksysiin.”

Erkin mielestä on paljon asioita, joita olisi pitänyt kyetä tekemään. Työsuojelun kehittäminen on yksi mieltä painamaan jäänyt asia. Toinen on yt-toiminnan kehittäminen. “Se on nyt Jussin tehtävänä.”

Erkki myöntää, että hänellä oli ongelmia saada aika kulumaan jäädessään pois työelämästä. “Eikä se ongelma ole vieläkään pois-tunut.”

“Luon nyt työstä poisjääneiden joukkoon sellaista järjestelmää, joka voisi kiinnittyä mm. yhteiskunnallisiin ja ay-asioihin ilman aikataulua. Ajatuksissani on lempeämpi tapa toimia, ei niin järjesty-järymäinen. Tietty porukka on jo tehnyt ratkaisun mukaanlähtemisestä.”

“Pyrimme siihen, että siitä tulee suoraan Paperiliiton alainen organisaatio - teemme siitä liittokokoukselle esityksen.

Haluamme myös paikkakunnalla vaikuttaa siihen, miten ihmisiä kohdellaan ja aikomuksemme on perustaa lähinnä tietoa antava palveluverkosto.

“En pysty olemaan ilman jotain tekemistä”, myöntää Erkki. “Olen keikkunut kesäpaikkani ja Kuusankosken väliä, enkä osaa olla kummassakaan. Kun olen Kuusaalla, en viitsi olla kotona vaan lähden heti tapaamaan ihmisiä. Sitten kun olen kadulla, on minulla kaipuu maalle. Siellä ikkunasta näkyy ruispelto, perunapello ja metsä. Se on äärettömän rauhoittavaa - mutta kun sitä on jonkin aikaa katsonut, pitäisi päästä Kuusankoskelle näkemään ihmisiä.”

Oman kirjan tekeminen on Erkin haaveissa, novellinaiheitakin on kertynyt. Toistaiseksi lukeminen on kuitenkin ollut keskeinen harrastus: UPM:n kirja, Valkealan historiaa ja Jämsänkosken historia ovat viimeiset kiinnostuksen kohteet. ■

“Kun **Casimir Ehrnroothista** tuli koko firman johtaja, alkoi uusi aika. Ehrnrooth oli palaveri-reissamme paikalla ja kertoi asioista niin avoimesti, että olimme hämmästyneitä. Kaukas-fuusio 1980-luvun puolivälissä muutti selvästi tiedotusilmastoa, ja myös omat herramme alkoivat kilvan kertoa, mitä on suunniteltu ja mitä tehdään.”

Myös **Pehr-Eric Pätt** jäi Mukkilan mukaan etäiseksi, vaikka kiersikin paljon tehtailla.

“Hän kutsui minut usein kahdenkeskiseen keskusteluun tarkistaakseen, tekeekö hän asioita oikein. Pätt istui toisella puolella isoa pöytää ja minä toisella.

Pättin kanssa puhuttiin paljon, mutta joskus minä jouduin sanoamaan hänelle: *‘P-kaaks miä sinun kanssa puhun, koska siä teet kuitenkin ihan toisenlaisia päätöksiä’*.

Siihen Pätt sanoi:

‘Mistäs sinä tiedät minkälaisen päätöksen minä olisin tehnyt, ennen kuin minä olen sinun kansasi keskustellut.’

Pättin kokouksissa annettiin Mukkilan mukaan keskustella asia loppuun, vaikka aikaa kului. “Hän toi kuitenkin avoimuuden. Aiheesta saivat keskustella muutkin kuin herrat, jotka ovat asian suunnitelleet. Asiaa sai myös arvostella.”

Loppuaika Kymillä oli Erkin mukaan “sellaista hullunmyllyä”, että hän ei ole vielä ehtinyt analysoida, minkälainen mies nykyinen toimitusjohtaja **Asunmaa** oikeastaan on. Perusasenne johtajaa kohtaan on kuitenkin positiivinen.

“Avoimuuden ylikorostaminen on toisaalta tuntunut hieman arveluttavalta, koska jatkuvasti löytyy sellaista tietoa, mitä ei ole kerrottu.”

“On luotu yhteiselimiä, johtoryhmää, yt-ryhmää ja strategia-ryhmää, mutta päätökset tehdään

muualla kuin näiden ryhmien tilaisuuksissa. Ylenmääräinen johdon kanssa halailu ei sekään ole hyväksi. Pitää olla jonkunlainen etäisyys.”

“Odotetaan myös, että me käytämme meille annettu tietoa yrityksen hyväksi. Näköjään enää ei piisaa, että luottamusmiehit hoitaa porukan asioita, vaan hänen on hoidettava myös firman asioita. Se alkaa käydä kohtuuttoman rankaksi.”

Erkki Mukkila muistuttaa, että Kymille ei olisi saatu suuria investointeja ilman työntekijäpuolen myötävaikutusta. Valittua linjaa ja mm. henkilöstörakenteen muuttamista on jouduttu puolustamaan mm. Paperiliiton ja alan muiden työpaikkojen suuntaan. Vaihtoehdot kymiläisillä olivat kuitenkin vähissä, henkilöstöä oli pakko vähentää, ilmeni muun muassa Mukkilan keskusteluissa UPM-Kymmene-konsernin johdon kanssa.

“Oma porukkamme Yksysissä oli sitä mieltä, ettei kannata lähteä asioista tappelemaan, vaan tehdä mahdollisimman hyvä sopimus henkilöstön kannalta. Henkilöstöhän vähenee joka tapauksessa, joko väkisin tai suosiolla.”

Pettymyksiäkin oli.

Myös henkilöstömäärän vähentämistarpeesta aluksi annetut luvut olivat “ihmeellisiä”. Henkilöstön vähentämistarpeita varten työntekijäpuolella perustettiin tuolloin strategiaryhmä ja edellytettiin, että jokaiseen vähennykseen pitää saada perustelu.

“Purimme strategian pohjamutia myöden. Se oli rankka työ, mutta se antoi meille tyydytyksen siitä, että me olimme oikeassa lukujen suhteen. Jos ensiksi annettuihin lukuihin olisi alistuttu, firma olisi ollut kaaoksessa. Loppujen lopuksi herratkin antoivat meille lausunnon, että teitte hel-

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Haasteita ja onnistumisia

vetin kovan työn. Se vähän lohduutti - mutta silloin olivat työpäivät pitkiä.”

Tämän muutosvaiheen läpiviennissä oli Mukkilan mukaan keskeisesti tarpeen Juhani Haapalan panos.

”Jussilla on sellaista kykyä ja taitoa, mitä meillä muilla ei ole. Toimintatarmon lisäksi hän pystyy pistämään asiat paperille sekä organisoimaan sen jälkeen asian toimivaksi järjestelmäksi.

Minä olen filosofi, joka teen asioita myös suullani. Asioiden saaminen paperille ilman vinoilua on minulle aika vaikeaa.”

Erkki kertoo, että vahdinvaihto hänen ja Haapalan välillä lähti alkuun jo strategiatyöryhmän toiminnan alkuvaiheilla vuonna 1998. ”Mielestäni pääluottamusmiehen tulee olla kova, mutta myös periksiantava.”

Erkki myöntää, että luottamusmiestyöstä aiheutunut uupumus alkoi hänen kohdallaan olla niin raju, että ajatus luopumisesta kypsi nopeammin ja nopeammin. ”Päätin, että jään pois siinä vaiheessa pois, kun strategia on saatu sellaiseen kuntoon, että ei enää tarvitse keskustella vanhoista asioista, vaan on kysymys tulevaisuudesta.”

”Sanoin Jussille ja muille, että mie teen ne paskahommat pois alta, niin heidän ei tarvitse rasittaa omaa imagoaan, vaan saavat lähteä luomaan uutta. Kaikki vaikeat päätökset voi pistää minun nimiini. Jussilla pitäisi nyt olla puhdas kenttä uuden rakentamiseen, mutta ei se työ ihan äkkiä käy.” ■

Erkki Mukkilan työtä pääluottamusmiehenä jatkavan **Juhani Haapalan** keskeinen työkohte on käynnissä olevien investointien saattaminen menestyksellisesti loppuun.

Yhtä tärkeää on huolehtia yt-menettelyn toteuttamisesta asianmukaisesti.

”Kun organisaatio ja systemit muuttuvat, täytyy ytnkin muuttua.”

”Se ei välttämättä tarkoita, että mennään vanhan kaavan mukaan, mutta pitää olla tilaisuuksia, joissa ovat valitsemamme yt-edustajat mukana.”

Haapala myöntää, että eteenpäinmeno vauhdilla on aiheuttanut sen, että yt-asioihin ei ole jaksettu paneutua niin työntekijä- kuin työnantajapuolellakaan.

Yt-menettelyn mukana varmaankin myös neuvottelukulttuuri muuttuu, koska työtehtävätkin muuttuvat. Niinikään Kymi-Voikkaa -yhteistyö tulee varmasti muuttamaan asioita.

”Toisaalta on hyvä, että yhteistyötä ei ole voimakkaasti vielä kehitetty, koska on ollut paljon muita muutoksia.”

”Yhteistyö Voikkaan kanssa pitää rakentaa. Tapa kehittää sitä on oikea: työstetään pala kerrallaan ja katsotaan, miten yhteistyö lähtee etenemään. Mielestäni on kuitenkin väistämätön asia, että Kymi ja Voikkaa menevät yhteen.”

TYÖSUOJELUUN VAUHTIA

”Ollessani vuonna 1984 klooritehtaalla työsuojeluasiamiehenä, työsuojelussa oli potkua ja näkyvyyttä. Puhuttiin asioista ja keksittiin uusia. Nyt vain täytetään velvollisuus. Vaikka tapaturmaluvut ovat laskussa, on elämä

muuten muuttunut työsuojelupuolella. Sairaspoissaoloprosentti on korkea, valitetaan työuupumusta ja väsyneisyyttä.”

Nykytekniikka on työsuojelulisesti hyvin suunniteltua, myöntää Haapala. ”Ne uhat ovat vähentyneet, mutta ihmisiä on vähemmän, kiire on lisääntynyt, ja tuotantomäärät ovat kasvaneet. Työsuojelu ei ole kehittynyt niiden mukana.”

Töitä teettää myös arkkisalin toiminnan muuttuminen ja rullatuotannon lisääntyminen. Odotettavissa on iso vääntö henkilöstön sijoittamiskysymyksissä. ”Ei saa syntyä tilannetta, että ihmiset jäävät toimettomiksi eivätkä tiedä tulevaisuudestaan mitään.

Ihmisille pitää saada mahdollisimman pian tietoa, mikä heidän työnsä on tulevaisuudessa.”

”Mutta päätökset pitää kertoa vasta, kun tiedetään todellinen tilanne”, korostaa Juhani, ja muistuttaa myös ihmisten halusta kouluttautua.

”Koulutus ei ole sellainen osa-alue, jonka pystyy oman toimensa ohella hoitamaan. Tarvittaisiin henkilö, joka voisi keskittyä koko Kymän sisäiseen koulutukseen. Jos yksi ihminen hoitaisi sellu- ja paperitehtaiden koulutusta, se toisi nämä tehtaat lähemmäksi toisiansa.”

Haapala korostaa, että esimerkiksi ydinosaajakoulutus ei olisi onnistunut, elleivät nuoret, henkilöstön edustajat ja työntajat olisi sitoutuneet asiaan vilpittömällä asenteella.

TULOKSIA TULLUT

”Vaikka joskus on saattanut tuntua pahalta, uskon, että tapa, jolla olemme muuttaneet henkilöstörakennetta, on ollut paras mahdolli-

nen. Se on tie, jonka kautta saadaan nuoria tehtaalle töihin. Ikärakenteemme näyttää nyt selvästi alkavan muuttua.”

”Hyvilläni olen myös työvoimakeskuksen syntyisestä, vaikka toiminta vielä onkin lapsenkengissä. Yhtiön täytyisi satsata siihen hieman enemmän.” Tarvitsemme liikkuvaa, moniosaamisen hallitsevaa väkeä, joiden liikkuminen pitää hoitaa yhdessä paikassa.

Hyvillä mielin voi Juhaniin mukaan olla myös siitä, että to-

della tehdään vaikeita asioita, eikä nosteta tiimityöskentelyä suurelle jalustalle.

”Keskustelukulttuuri ja yhteistyö ovat kehittyneet toimintatavan kehittämispalaverien myötä. Yhdessä tekemisen voimaan eivät kuitenkaan kaikki vielä tehtailla usko.”

Juhani Haapala toteaa, että kaksivuotisstrategia saadaan nyt loppuun, ja tavoiteltu henkilöstömäärä saavutetaan. ”Emme voi kuitenkaan alkaa elää kuin elopellessa. Nykyistä kehittelemistä on jatkettava, hoidettava investointi tyylikkäästi ja hyvin, jotta saadaan seuraavakin investointi.” ■

Tämänkertainen kirjoittajamme **Tapio Nikkilä** työskentelee Voikkaan tehtaan suunnitteluosastolla. Hän on tunnettu pitkäaikaisesta ja ansiokkaasta hiihtoharrastuksestaan.

Nyt jutun aiheena on kuitenkin hänen toinen mieluinen harrastuksensa.

KUVA: KATJA KUOKKANEN

Triumphissa on taikaa

Raimo Timonen haastoi edellisessä lehdessä minut, monen monta Kymenlaakson viestiä hiihtäneenä, kirjoittamaan tämän seuraavan jutun.

Hiihtoasiat ovat olleet ja ovat edelleen minulle hyvin tärkeitä. Näin kesällä kerron kuitenkin toisesta harrastuksestani, joka oli vuosia aavistuksen taustalla. Miellenkiintoani asiaan pidin kuitenkin yllä käymällä siihen liittyvissä kilpailutapahtumissa ja näytteilyssä.

Elokuussa 1999 minusta tuli jälleen moottoripyörän omistaja yli 30 vuoden jälkeen.

Nuoruudessani minulla oli 200-kuutiainen Triumph Tiger Cup vuosimallia 1962, joten uusi hankintakin oli ensisijaisesti 60-luvun Triumph eli veteraanipyörä.

Monta vuotta "aktiivien" joukosta poissa olleena ajatus harrastuksen jatkamisesta siitä, mihin se aikanaan jäi, tuntui kiehtovalta.

Etsin sopivaa pyörää pitkään, välillä tiiviimmin, joskus taas asia oli pelkästään mietinnässä. Viimein minua kiinnostava vuoden 1968 mallia oleva 650-kuutiainen Triumph TR6R löytyikin Nivalasta.

Triumph oli tuotu vuonna 1995 Yhdysvalloista Suomeen. **Matti Knuutila** hankki sen 1996

tarkoituksenaan entisöidä se alkuperäiseksi ja saada museorekisteriin.

Pyörä purettiin osiksi tunnetun nivalalaisen "Norton-miehen" **Eino Mikkolan** opastuksella. Hiekkapuhallettiin, maalattiin ja kunnostettiin osia. Mitä ei saatu kuntoon, hankittiin uusia Englannista.

Kesäkuussa 1998 Triumph oli valmis yli kahden vuoden työn jälkeen ja pääsi museorekisteriin alkuperäistä vastaavana.

YHTEINEN KIINNOSTUS YHDISTÄÄ

Triumph on tuonut paljon uusia tuttavuuksia ja vilkastuttanut kansakäymistä monien 60-luvulla moottoripyöräpiireissä tutuiksi tulleiden kavereiden välillä. Onhan meillä jälleen yhteinen asia, jonka ympärille kokoonnumme vaihtamaan mielipiteitä.

Tiistai-ilta kuluu usein Keltin koululla veteraanimoottoripyöräklubin Pohjois-Kymenlaakson aluekerho Koneratsastajien kerhoillassa. Kesällä ajelen sinne usein Triumphillani ja joskus autolla, jolloin joutuu vastaamaan kysymykseen: "Eikö lähtenyt käyntiin?" Tekemisen täytyy olla aika

tärkeätä, ellen Keltissä käväise.

Harrastuksen parissa ollaan monin eri tavoin. Jotkut rakentavat pyöränsä itse aivan toivotoman näköisestä romukasasta, jonka valmiiksi tekeminen kestää useita vuosia. Valmistuttuaan pyörä on aivan tehtaalta tulleen näköinen. Joillakin on nykypyörä. Kaikilla ei ole pyörää ensinkään. Heillä on kuitenkin joskus ollut tai ovat aikeissa uudelleen hankkia.

Ikäkään ei ole mikään este asian harrastamiselle. Kerhoon kuuluu kavereita mopopojista lähes 80-vuotiaaseen. Koneratsastajien vanhin jäsen taitaa olla 79-vuotias, kouvolaalainen **Tapio Puhakka**, joka vielä ajelee Triumphilla ja uudemmallakin hankinnallaan, Nortonilla, useita satoja kilometrejä kesässä.

Omat ajajeni suuntautuvat

useimmiten Keltin kerhoiltoihin tai Verlaan mökille. Onpa joku-nen pidempikin lenkki tullut ajeltua. Triumph liikkuu varsin mukavasti muun liikenteen mukana, vaikka Eino Mikkola minua opastikin sitä hakiessani, että museopyörällä ajetaan hitaasti ja arvokkaasti.

Yksi tärkeimmistä asioista oli aivan unohtua. Ajelimme eräänä päivänä **Jukka Pärssisen** kanssa lenkin Päijät-Hämeessä. Olimme Vääksyn kanavalla kahvitauolla, kun Julle mainitsi: "Kyllä tuossa Triumphissa on oikeat moottoripyörän äänet." Oli niitä matkan varrella kuunnellut, kun itse ajeli uudella Yamahalla. En voinut muuta kuin olla samaa mieltä. ■

Seuraavaksi kirjoittajaksi olen pyytänyt **Leena Heimosen** Kymen ostovarastolta.

**VIERAILIJAT OVAT JO LÖYTÄNEET
TIENSÄ MUSEOON**

Verlan työläiskotimuseon toimintaa herätellään

TEKSTI JA KUVAT: RIINA PILKE

**Päivi Nordman vietti
lapsuutensa kesät Aliina-
mummon mökissä Verlassa.
Vieressä museomökin
isännöitsijä Reijo Hasari.**

Työläiskotimuseota Verlassa on alettu kehittää uusin voimin. Museon tarkoituksena on täydentää tehdasmuseota ja luoda vierailijalle kokonaisvaltainen kuva entisajan elämästä Verlan kylässä.

Verlan tehdasmuseon lähitöllä sijaitseva työläiskotimuseo on herätetty uudestaan henkiin tänä kesänä. Puuhamiehenä on toiminut **Reijo Hasari**. Vuosisadan vaihteessa rakennettu torppa jäi tyhjilleen tehtaan sulkeamisen aikoihin 1964, museo siitä tehtiin vuonna 1978.

Mökin rakensivat vuonna 1895 **Viktor** ja **Aliina Seppälä**, jotka työskentelivät Verlan pahvi-tehtaalla. Keittotaidoistaan kuuluisa Aliina toimi myös pitokokkina patruuna **Breitensteinin** juhliissa. Viktorin kuollessa tapaturmaisesti vuonna 1921 mökki

siirtyi Verlan tehtaan omistukseen, mutta Aliina sai jäädä mökkiin viiden lapsensa kanssa.

Museomökin isännöitsijä **Hasari**lle tarjoutui harvinainen tilaisuus saada Verlan historiasta ensikäden tietoa. Työläiskotimuseoon saatiin heinäkuun alussa odottamattomina vieraina talon oma tyttö **Päivi Nordman** perheineen. Aliinan vanhimman tyttären tytär, nykyään Vaasassa asuva rouva Nordman, on viettänyt lapsuutensa kesät Aliina-mummon mökissä Verlassa.

“Muutoksia on tapahtunut paljon”, tuumasi nyt jo itsekkin isoäi-

UNESCON luettelo kokoaa maailmanperinnön helmet yhteen nauhaan

diksi ehtinyt rouva Nordman. Keittiö oli ennen nykyisen tuvan paikalla, koko oviaukkokin näytti siirtyneen. "Pihan ennen loistava perunamaa on päässyt myös pahasti rehevöitymään", suri rouva Nordman. Aliina huutokauppasi aikoinaan irtaimistonsa, joten huonekalut ja muukin kodintavara on museoon kerätty muualta.

"Missään en ole niin hyvää läskisöosia saanut kuin Aliinamummon puuhellalla tehty, ja kalaa syötiin paljon. Eikä niin upeita punajuuria kasvanut kenelläkään muulla", rouva Nordman muisteli. Verlan pahvikin oli lasten leikkeihin haluttu materiaali: siitä tehtiin paperinuket ja kerran jopa levysoitin, kun Kirin lavalle ei pienenä päässyt.

Pahvia käytti Aliina - kuten kaikki muutkin verilalaiset - myös kodin sisustukseen: pihapöydällä pöytäliinana ja rantasaunan pukuhuoneessa lattiamattona. "Mutta ihan oikeat tapetit meillä oli kyllä jo 20-luvulla", rouva Nordman lisää.

Kymiyhtiö kunnosti torpan 1978, ja siitä lähtien työläiskotimuseo on ollut avoinna tilauksesta. Tänä kesänä museo on ollut avoinna myös sunnuntaisin klo 12-15.

Verlan museoita on tarkoitus kehittää tulevaisuudessakin. Suunnitelmissa on restauroida myös vanha rajavartiomökki, ns. Lipun torppa. Mökkiä joudutaan korjaamaan perusteellisesti, joten se avataan aikaisintaan keväällä 2002. ■

Tutkija **Margaretha Ehrström** (vas.), Verlan intendentti **Eero Niinikoski** ja Opetusministeriön ylitarkastaja **Päivi Salonen** pohtivat UNESCON maailmanperintöasioita Verlassa.

TEKSTI JA KUVA: KATJA KUOKKANEN

Suomen maailmanperintökohteiden edustajat kokoontuivat 16. elokuuta Verlan ruukki- kylässä. Suomalaisedustajat pohivat Verlan-tapaamisessaan ensi vuoden joulukuussa Finlandia-talossa pidettävän kansainvälisen Maailmanperintökomitean kokousjärjestelyjä. Kokouksen yhteydessä myös Verlaa on tarkoitus esitellä kokousvieraille.

Lisäksi yhdessä paikalla olleiden opetusministeriön, Suomen UNESCO-toimikunnan sekä museoviraston edustajien kanssa mietittiin, miten omista kohteistamme tiedotetaan yleisölle ja miten yhteistoimintaa kohteiden välillä kehitetään.

UNESCON maailmanperintösuojelusopimuksen allekirjoittaneita maita on 159. Niitä edustaa 21 vaihtuvaa jäsenmaata, joiden edustajat kokoontuvat komiteaan vuosittain. Tällä maailmanperintökomitealla on edessään haastei-

ta, kun uusien kohteiden valintakriteerit kehittyvät. "Perinteisen kulttuurihistoriallisia kohteita edustavat Euroopan vanhoissa kulttuurimaissa erityisesti kirkot ja historialliset kaupunkimiljööt", kertoo tutkija **Margaretha Ehrström** museovirastosta. "Haasteena onkin esimerkiksi Japani, jossa arvostetaan tekijältä toiselle periytyvää rakennustapaa eikä niinkään Verlan kaltaisia rakennuskonaisuuksia."

Toinen harvinaisempi suojelukenttä ovat luonnonsuojelullisesti tärkeät perintökohteet. "Venäjän Baikal-järvi onkin kohtuullisen kokoinen suojelualue", antaa Verlan intendentti **Eero Niinikoski** esimerkiksi. Afrikan maatkin hyötyvät luonnonsuojelullisuuksien huomioimisesta, sillä Afrikassa kulttuurihistoriallinen perinne on erilainen kuin Euroopassa. Myös rahoitus uuden perintökohteen suojelemiseksi aiheuttaa

ongelmia köyhimmässä maissa.

Suomessa uusimmaksi suojelukohteeksi valittiin Ala-Satakunnan Lapin Kivikylässä sijaitseva Sammallahdenmäen muinaisjään- nösalue, joka on juuri listalla vähemmän edustettu luonnonperintökohte. "Seuraavaksi asetamme ehdolle **Alvar Aallon** suunnitteleman Paimion parantolan, joka on malliesimerkki modernismista arkkitehtuurissamme", Ehrström valottaa suunnitelmia. "Luonnonsuojelullisista kohteista työstimme yhdessä Ruotsin kanssa Merenkurkun aluetta."

Suomen maailmanperintökohteet Suomenlinna, Vanha Rauma, Petäjäveden vanha kirkko, Verlan Sammallahdenmäen muinaisjään- nösalue ovat harvinaisuuksia maailmanlaajuisesti ajateltuna.

Jatkuu sivulla 35.

KOKO KESÄ TÖISSÄ MUTTA RETKET PIRISTÄVÄT

Kesäharjoittelijoita monenlaisiin töihin

Linja-auton peltikatto rätisi suurten sadeepisaroiden pommituksesta. Ensimmäistä kertaa vuosikausiin Kymin ja Voikkaan kesäharjoittelijoiden retkellä satoi. Pohjois-Valkealan erämaihin vievä hiekkatie kiemurteli kohti Kuutin Koloa, samalla kun yksi illan isännistä, Timo Hasari Kymin sellulta, kertoili etukäteen vastauksia illan UPM-aiheiseen tietokilpailuun. Tarkisti, kuunteleeko kukaan. Onneksi tällä kertaa ei oltu menossa samoilemaan Kuutin kanavalle, sillä sade-varustukset näyttivät kehnonlaisilta.

Tänä sateisena kesänä Kymilä ja Voikkaalla työskenteli noin 350 kesätyöntekijää. Mitä moninaisimmissa tehtävissä ja paikoissa he lomittivat varsinaista henkilöstöä ja jättivät oman panoksensa tehtaiden toimintaan. Suurin osa kesätyöläisistä on kotoisin joko Kuusankoskelta tai ympäristökunnista, sillä esimerkiksi vain seitsemän prosenttia Kymin harjoittelijoista on kotoisin kuntaseitsikon ulkopuolelta. Samoin oli yleistä, että kesätyöläiset ovat "vanhoja naamoja" tehtaalla.

JOKERI VAKIOPAKASSA

Poikkeuksen kotipaikkakuntalaisiin "vakioharkkareihin" toi Kymin tutkimuksella vesianalyysijä työstänyt Teemu Gunnar. Teemu on kotoisin Kokemäeltä ja opiskelee ensi vuonna kolmatta vuotta kemiaa Helsingin yliopistossa. "Perheeni muutti hiljattain Kouvolaan, joten Kymi oli sopivan lähellä kesätöitä ajatellen", Teemu kertoo. "UPM-Kymmenellä oli mielestäni hyvä maine isona metsäteollisuusyrityksenä, ja hyvin olen viihtynyt Kymillä. Ilmapiiri on ollut niin hyvä, että tulisin kesätöihin uudestaan." Kesän harjoittelijatilaisuuksista Teemulle jäi eniten mieleen retki Kuutin Koloon. "Olen aiemminkin ollut kesätöissä suurissa firmoissa, mutta vain täällä järjestetään näin paljon tilaisuuksia. Niissä oppii tuntemaan muutkin

kuin oman osaston kesäihmiset", Teemu tiivistää monen harjoittelijan mietteet.

Teemu Gunnarin kesätyötä tutkimusosastolla oli veden analysointi.

Tiina Hasari vuokrasi kesämökkejä Kymin henkilöstöhallinnossa.

KESÄTYÖTÄ PIRISTÄÄ VAIHTELU

Järjestäjien lisäksi kiitokset kesän tehdastutustumisista ja metsäretkestä sekä mahdollisuudesta perinteiseen Kymi-Voikkaa -jalkapallopeleihin tai sählyvuoroihin kuuluvat harjoittelijoiden yhdyshenkilöille. Kymillä Tiina Hasari henkilöstöpalvelusta ja Voikkaan rakennusosastolla työskentelevä Katja Mäkinen ovat tänä vuonna huolehtineet kesäihmisten virkistyksestä.

Golftilaisuus elokuun alkupäivinä oli toivottu tilaisuus, jota ei viime kesänä järjestetty. "Onneksi kävi hyvä tuuri, sillä saderaja jätti Eerolan rauhaan", iloitsee Tiina Hasari. "Aika perinteistä ohjelmaa järjestettiin. Ainoa ikävä asia oli, että tilaisuuksiin tuli aina vähemmän harjoittelijoita kuin ilmoittautui."

"Äkkiä kesä on taas mennyt", tuumii Voikkaalla toista kesää harjoittelijana oleva Katja. "Jalkapallopelejä jää viimeiseksi tilaisuudeksi, sillä aikaa ei ole toteuttaa enempää ideoita." Aivan kuten Tiinakin, haluaa Katja kiittää vakihenkilökuntaa yhteistyöstä. "He tulivat hyvin vastaan, ja muutenkin on ollut hauskaa järjestää tapahtumia. Hyvää alkusyksyä kaikille", Katja toivottaa kaikkien opiskelujensa ääreen palaavien harjoittelijoiden puolesta. ■

Pitää riittää, vaikka selkä edellä verkkoon heittäytyminen arastuttikin.

Ideanahan oli saada kaikki harjoittelijat silmukkaverkon läpi.

Puttausharjoituksin kesäharjoittelijasta kenties golfmestariksi.

Köyden avulla pitäisi päästä riippamaan haita kuhisevan tantereen yli toiselle puolelle petäjiä.

Nuorallatanssia ja yhteistyöharjoituksia Valkealan erämaissa.

"Pistä sun jalka tohon, niin minä pidän kiinni hartioista!"

Golfmestaruuskilpailut

UPM-Kymmenen kotimaan tehtaiden golfmestaruuskilpailut pidetään Eerolassa Kuusankoskella

sunnuntaina 10.9.2000 klo 9.00 alkaen

Kisassa pelataan **UPM-Kymmene Oyj:n mestaruuskilpailu** (UPM-Kymmene Oyj:n vakinaisessa palveluksessa olevat, tasoitus 36) sekä UPM-Kymmenen **Kuusankosken mestaruuskilpailu** (Kuusankoskella UPM-Kymmene Oyj:n, Kymi Paper Oyj:n tai UPM-Kymmene Oyj Voikkaan palveluksessa olevat ja eläkeläiset, tasoitus 36). Molemmissa mestaruuskilpailuissa on kolme kilpailumuotoa: mestaruuskilpailu, scratch-mestaruus ja joukkuemestaruus.

Ilmoittautuminen alkaa klo 8.00 ja kilpailu klo 9.00. Kilpailun jälkeen palkintojenjako.

Pelimaksu vieraspelaajilta 150 mk (maksetaan ilmoittautuessa).

Ilmoittautuminen viimeistään tiistaina 31.8. Liisa Nisulalle, puh. 0204 15 2855, faksi 0204 15 2786 tai sähköposti liisa.nisula@upm-kymmene.com. Ilmoittautumisessa mainittava nimi, yhtiö, paikkakunta ja tämänhetkinen tasoitus. Joukkuekisaan ilmoittautuessa mainittava pelaajien nimet, tasoitukset ja joukkueen nimi. Maksimiosallistujamäärä on 120 ilmoittautumisjärjestyksessä.

Lähtöaikoja voi tiedustella 6.9. alkaen Liisa Nisulalta puh. 0204 15 2855 tai suoraan Eerolasta puh. (05) 3747 622.

Tervetuloa Eerolaan!

Kekseliäisyys ja tyyli olivat Kiitoemännillä kohdallaan.

TEKSTI JA KUVA: LEO SUOKAS

LIIKUNTATAPAHTUMA KUUSANKOSKEN URHEILUPIISTOSSA

Rullaluistelijat katukuvassa

Liikuntatapahtuman pääosissa Kuusankosken urheilupuistossa sunnuntaina 13.8. olivat rullaluistelijat ja lajista kiinnostunut yleisö. Järjestäjät saivat tyytyväisinä havaita, että paikalle ja uuden lajin piiriin saatiin uusia ja iloisia liikkujia. Ensimmäinen käytiin läpi asianmukainen varustus **Irina Barkmanin** opastuksella. Sitten olivat taitoradalla vuorossa turvallisuusseikat ja kaatumistilanteet käytännönharjoitteluineen.

Rullaluistelussa nopeus ja oman vauhdin tajuaminen ovat tärkeitä tekijöitä. Siksi luistelijat saivat tietoa nopeudestaan liikku-

van poliisin tutkan avulla. Naukossa mitatussa "kiihdytyksessä" nopeimmat naisten lukemat olivat 36 kilometriä tunnissa ja miesten vastaavat 42 kilometriä tunnissa. Vertailun vuoksi mainittakoon, että kilpailupyörän nopeudeksi samoissa olosuhteissa mitattiin 47 kilometriä tunnissa.

VIESTI JA RETKILUISTELU PALKITSIVAT

Luistelutapahtuman näyttävä viesti luisteltiin urheilukentän juoksuratojen ulkopuolisella kenttäkierroksella. Kolmihenkiä

joukkueita oli mukana kahdeksan, ja raati arvioi erityisesti niiden yleistä ja urheilullista esiintymistä.

Useissa esityksissä huomiota herätti kaunoluistelu, mikä näkyi myös parhaaksi arvostellun Voikkaan Klubin Kiitoemännät-joukkueen suorituksessa. Toiseksi luisteli As. Oy Käpylehto ja kolmannen sijan sai kaupunginhallituksen joukkue. Osallistujien kesken arvottiin liikuntatarvotteita.

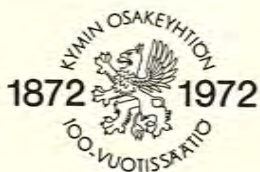
Lopuksi innokkaimmat luistelijat osallistuivat ryhmäliikuntana kuuden kilometrin retkuluisteluun urheilupuistosta Kymintehtaan kautta takaisin lähtöpaikalle. Kymmin tehdasalueella oli pakollinen pysähdys virkistävän mehun ja tauluihin kirjoitettujen "aivoitus-ten" ääressä. Palkkiona matkaluisteluun osallistuneille odotti maalisissa vapaalippu uimahalliin. ■

Petankkia

Voikkaan tehtaan singelikisa pelataan ti 5.9.2000 kello 17.00 alkaen Voikkaan klubin kentällä. Ilmoittautumiset kentällä puoli tuntia ennen pelin alkua.

Kaikki mukaan!

Lajivastaava **Matti Koste**

Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön vaalit

Kymmin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön sääntöjen 8. pykälän mukaan säätiön valtuuskunnan jäsenten vaali kaksivuotiskaudeksi 2001–2002 suoritetaan säätiön hallituksen toimesta järjestettävissä vaaleissa.

Toimihenkilöt ja työntekijät, kummatkin erikseen, ehdottavat ja valitsevat jäsenet säätiön valtuuskuntaan. Vain vakinaisessa työsuhhteessa olevat henkilöt voivat olla ehdokkaina. Ehdokkuus edellyttää ehdokkaan suostumusta.

Seuraavien säätiön piiriin kuuluvien yritysten henkilöstöä pyydetään kirjallisesti ilmoittamaan **30.9.2000 mennessä** säätiön asiamiehelle **Stig-Olof Lindholmille** omat ehdokkaansa varsinaisiksi jäseniksi sekä näiden henkilökohtaisiksi varajäseniksi:

Kuusankoski

UPM-Kymmene Oyj, Kymi Paper Oy, Finnish Chemicals Oy, Oy Finnish Peroxides Ab, Faxe Paper Pigments Oy, BASF Oy Wolman Division, Amica Ravintolat Oy, Kymin teollisuusoppilaitos oppilaat.

Kouvola

UPM-Kymmene Oyj, UPM-Kymmene Seaways Oy Ltd.

Helsinki

UPM-Kymmene Oyj.

Erovooroiset valtuuskunnan jäsenet ja varajäsenet ovat:

Varsinaiset jäsenet

Työntekijäjäsenet

Hilkka Halme
Kirsti Hirvonen
Harri Meriluoto
Petri Nissinen
Pekka Pöysä
Heikki Tiihonen

Toimihenkilöjäsenet

Erkki Haarto
Liisi Helkala
Raimo Motturi
Betty Puholainen
Irma Pukki
Maija Uronen

Varajäsenet

Riitta Tuviala
Kari Haaraaja
Jukka Koponen
Helena Karvonen
Paavo Pesonen
Aulikki Laaksonen

Kimmo Pelander
Kyllikki Ek
Tarmo Linden
Antti Tuominen
Pälvi Pienimäki
Mirva Salo

Vaalitoimituksen ajan ja paikan sekä ehdokkaiden nimet ilmoittaa säätiön hallitus.

Hallitus

Jatkoa sivulta 31.

Unesco...

"Omat kohteemme tekevät ikään kuin läpileikkauksen listalla vähemmän edustetusta maailmanperinnöstä", Margaretha Ehrström kertoo. "Meidän tehtävämme on noudattaa hoitosuunnitelmaa, valvoa kohteiden maankäyttöä ja huolehtia niiden esittelystä matkailijoille."

VERLAN MUSEOSSA AITO TUNNELMA

Verlan tehdasmuseo hyväksyttiin UNESCO:n maailmanperintökohdeeksi vuonna 1996. "Oikeastaan työn puuhiomon ja pahvitehtaan säilyttämiseksi aloitti **Veikko Talvi** jo 1964, kun Verlan varsinainen toiminta lopetettiin", Niinikoski kertoo. "Siksi meillä oli valintavaiheessa ojentaa lähes valmis esitys komitealle." Ainoaksi lisätyötä aiheuttaneeksi asiaksi jäi, että suojelemaan ehdotettu alue oli valintakomitean mielestä liian suppea.

"Oli hyvä näkökulma asiantuntijoilta laajentaa suojelemaan koko Verlan kylä arvokkaine työläismiljöineen ja vesistöineen", pohtii tutkija Ehrström. "Verlan tavaramerkki muiden maailmanperintökohteiden joukossa on ehdottomasti autenttisuus. Paikassa on vahva tunnelataus. Museokävijästä tuntuu, että työläiset ovat vain poistuneet lounastauolle ja tarttuvat taas työhön hetken kuluttua."

Olennaista arvokkaiden perintökohteiden suojelemissa on kuitenkin myös uskaltaa hallita kävijämääriä. "Verlassa vuosittainen kävijäluku kaksinkertaistui nykyiseen noin 17 000 museovieraaseen, kun puuhiomo ja pahvitehdas hyväksyttiin maailmanperintöluetteloon", Niinikoski sanoo. "Uusia tiloja piti rakentaa ja ottaa muutenkin huomioon lukuisia käytännönseikkoja."

Tasapainottelu maailmanperintökomitean suojelemissa vaatimusten, matkailijoiden viihtyvyyden ja kohteiden tunnettavuuden välillä on haaste niin Verlassa kuin missä tahansa muussa kolkassa maailmaa, jossa arvokkaita suojeleukohteita on. Aina Pariisin Notre Damen katedraalilta Machu Picchun pyhäkölle Perussa tai Kiinan muurin kupeeseen. ■

VIISKYT JA RISAT

Onko liikunnan aloittaminen aina lopahtanut alkuunsa vai onko se jäänyt kohdallasi ajatusasteelle?

– Kokeiltaisinko yhdessä samanhenkisten kanssa ryhmässä?

Ryhmään etsitään viiskyt ja risat täyttäneitä naisia ja miehiä (miksei pariskuntiakin), jotka ovat valmiita hakemaan hyvää oloa liikunnasta pilke silmäkulmassa.

Kokoonnutaan porukalla syksyn aikana 10 kertaa yhteisiin liikuntatuokioihin kokeilemaan erilaisia liikuntamuotoja ryhmän toiveet huomioiden, jos vaikka niistä löytyisi se oma laji tai vaikka useampikin. Halukkaille on mahdollista (ei pakollista!) järjestää kuntotason kartoitus alussa ja jatko seuranta.

Mikäli koet, että sentit ja sekunnit eivät ratkaise, ilmoittaudu mukaan!

TERVEYSLIIKUNTARYHMÄT

25.9. ALKAEN

MAANANTAI

klo 16.00 - 16.30
17.00 - 18.00

vesijumppa
kuntopiiri sähköhallilla

TIISTAI

klo 12.00 - 12.30

lounasjumppa altaalla

Torstai

klo 15.45 - 16.15
16.30 - 17.00
17.15 - 17.45
18.00 - 19.00

vesijumppa
vesijumppa
vesijumppa
viiskyt ja risat

Ennakoilmoittautumiset terveystyöryhmiin
torstaina 21.9.2000 klo 12-14

työfysioterapeutti Sari Knihtiselle, puhelin 52385.

- Uudet harrastajat ovat etusijalla vesijumpparyhmissä.

Muistathan syksyn kunto-remonttikurssit!

Syksyn kuntoremonttikurssille on vielä paikkoja.

Kurssipaikkana on Peurunka ja kurssien ajankohdat:

2.-7.10.
27.11.-2.12.

Hakemukset on jätettävä työterveyshuoltoon lokakuun kurssista viimeistään 28.8. ja marraskuun kurssista 20.10. Lomaliittoon lähettämistä varten.

Hakemuksia saa luottamushenkilöiltä ja työsuojeluvaltuutetuilta sekä työterveyskeskuksen toimistosta.

HENKILÖSTÖ- PALVELU TIEDOTTAA

Askartelukerhot avaavat ovensa

Askartelukerhot Kymillä ja Voikkaalla alkavat maanantaina 11.9. Kerhojen syyskausi on 11.9.-15.12.2000 ja kevätkausi 8.1.-18.5.2001. Kymillä toiminta jatkuu entisessä paikassa eli Marsinkadulla.

Voikkaalla eläkeläisvuorot entiseen tapaan tiistaina ja torstaina klo 12 - 16.

Nyt aloittamaan painonhallintaa painonvartijoiden uudistetulla ohjelmalla!

Painonvartiijakurssi alkaa

keskiviikkona 27.9. klo 16.00

Teollisuusoppilaitoksen 4. krs.

Ilmoittautuminen oman alueen työterveyshoitajalle, jolta saa myös lisätietoa.

Kiitän teitä kaikkia, joiden kanssa olen saanut olla yhteistyössä yli 30 vuotta, jäädessäni vapaalle.

Raija-Anneli Nirvinen

PK 7-8-9 henkilökunnalle paljon terveisiä jäädessäni pitkille vapaille. Kiitoksia!

Hannu Luoto

Sydämellinen kiitokseni teille kaikille, jotka eri tavoin muistitte ja ilahduttite minua merkkipäivänäni 2.6.

Antti Jokinen

Kiitämme muistamisesta merkkipäivinämmen.

Lasse Hyyrynen

"Ykä" Rajala

Vesa Hänninen

Pentti Kojo

Moponkuljettaja kiittää kaikesta hyvydestä jäädessään vapaalle.

Seppo Landen

Kiitos muistamisesta jäätyäni vapaalle.

Helena Jauhiainen

Reilu kiitos merkkipäiväni muistaneille.

Martti Kuismin

Muistathan Utiskymin kesäkuvakisan!

Lehtemme edellisessä numerossa (4/2000) julistimme kaikille lukijoidemme valokuvauskisan aiheesta 'kesä'. Kilpailussa on kaksi sarjaa: kesäinen luonto ja kesäiset tapahtumat/tilanteet. Aikaa kuvailuun on vielä hiukan, mutta pidä kuitenkin jo kiirettä!

Lähetä kuvasi **30.9.** mennessä Utiskymin toimitukseen osoitteella: Kymi Paper Oy, Utiskymin toimitus, 45700 Kuusankoski.

Kymin ja Voikkaan tiedotustoimikunnat valitsevat voittajakuvat. Voittajat ja parhaat kuvat julkistetaan Utiskymin lokakuun numerossa.

KYMI PAPER OY

Tekninen osasto

Ostopäällikkö **Kyösti Peltonen** on nimitetty materiaalipäälliköksi 1.9.2000 alkaen. Ostopäälliköksi on samasta päivästä alkaen nimitetty dipl.ins. **Markku Rossi**. Sekä ostopäällikkö Rossi että varastopäällikkö **Jaakko Anttila** rahoittavat materiaalipäällikölle.

Kyösti Peltonen

Markku Rossi

Tehtävämuutos rakennusosastolla

Aluemestari **Pekka Sipiläisen** jäädessä vapaalle hänen tehtäviään ryhtyy hoitamaan nykyisten tehtäviensä ohella aluemestari **Marko Helkala**, puh. 52787 tai 86-52683.

Jatkoa sivulta 25.

Sähköasentaja...

ohella rakas pyöräilyharrastus täyttää vapaat hetket tästä eteenpäinkin. Intohimona on Lappi, jossa Laaksonen on elämänsä aikana ehtinyt käydä jo lähes kahdeksankymmentä kertaa. "Iki-muistoinen oli 64. kerta, kun juhannuksena 1993 lähdin 53-vuotiaana polkemaan Nuorgamista Helsinkiin. Vapusta asti olen polkenut täällä kotona 1500 kilometriä harjoitukseksi."

Viikko Suomen halki pyöräilyyn meni, eikä urakasta ilman siasua selvinnyt. "Kun aamun ensimmäisiä kilometrejä poljettiin, niin tippa silmässä piti loppupäivinä ajaa, ennen kuin kipukynnys ylittyi", muistelee Laaksonen. Pyörämaratonin jälkeen ovat Laaksonen mieleen jääneet tunnelmat niin, että tuntemuksia tulee muisteltua vieläkin autolla Lappiin ajaessa.

"Joka kevät lähdän pienellä porukalla Lapin erämaihin kalastamaan. Kymmenisen päivää hiljaisuutta Norjan erämaajärvien tuntumassa on elämys joka kerta. Jäällä näkee vain korpin lentävän. Nukutaan vaikka hangella maakupussissa." Kotiseudulla puolestaan voi osallistua erilaisiin pyöräilytapahtumiin. Urheilun lisäksi innokas kalamies viljelee Myllykoskella maatilkkua, joten eläkepäivinä saa itse kasvatettua perunat ja kasvikset omiksi tarpeiksi.

Ammattiuraansa Ossi Laaksonen muistelee tyytyväisenä työssä oppimaansa. "Kiitettävä työympäristö Kymi oli, ei edes sattunut tapaturmia sähkötöissä." Mielensä ei myöskään koskaan käynyt ajatus muualle töihin hakeutumisesta. Aikanaan Kymille töihin tulo tiesi Laakoselle vakituisia tuloja ja vakaata työpaikkaa. "Jään hyvillä mielin eläkkeelle, sillä ammattitaito siirtyy seuraajille. Sähköasentajan toimenkuva pysyy samana minun jälkeeni-kin." ■

KYMI PAPER OY

Vuoromestari **Timo Apajasaari** C-osasto (40 palvelusvuotta), asentaja **Taisto Heikkinen** koneosasto (35), työkalujakaja **Seija Jyräs** koneosasto (40), reskontravastaava **Marjatta Karhu** taloushallinto (40), koneenhoitaja **Risto Koskela** PK 9 (29), asentaja **Markus Kuokka** kuljetusvälinekorjaamo (23), kunnossapitosuunnittelija **Raimo Lahtinen** sellun kunnossapitoryhmä (37),

päälouottamusmies **Erkki Mukkila** työvoima- ja työsuhteasiat (40), osastosihteeri **Pirkko Mäki** tehdaspalvelu (40), suunnittelija **Yrjö Rajala** kone- ja laitossuunnittelu (42), konttoripalveluasainhoitaja **Raili Rautjärvi** henkilöstöhallinto (37), laboratorio-työnjohtaja **Eero Tiensuu** tutkimuskeskus (36).

UPM-KYMMENE OYJ, VOIKKAA

Siistijä **Vuokko Sipilä** puhtaana-pito (23 palvelusvuotta), pituusleikkurin II-mies **Marketta Moisio** Vo paperi (37).

UPM-KYMMENE OYJ

Päivystäjä **Raimo Kiviaho** energia (22 palvelusvuotta).

Hytti, 93, rakennusosasto (20.7.00), **Risto Koskinen**, 77, **Ky sähkökorjaamo** (1.7.00), **Olli Kuitikka**, 70, sosiaaliosasto (29.5.00), **Kauko Laitinen**, 82, suunnitteluosasto (27.5.00), **Olavi Leppänen**, 62, C-laitos (1.7.00), **Rauha Liekkinen**, 75, sosiaaliosasto (20.5.00), **Birger Nylund**, 73, Vo konekorjaamo (12.7.00), **Sirkka-Liisa Ranta**, 78, Kouvolan kirjapaino (5.7.00), **Veikko Riihelä**, 78, Ky konekorjaamo (7.7.00), **Maire Ruttonen**, 78, rakennusosasto (11.7.00), **Kalervo Saresvirta**, 64, PK 7-9 (18.7.00), **Tauno Tuominen**, 89, rakennusosasto (10.6.00), **Kerttu Virtanen**, 82, rakennusosasto (20.5.00), **Viljo Vuorinen**, 83, Haukkasuo (18.6.00), **Maj-Lis Åberg**, 72, konttorihallinto (21.7.00).

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tietoomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat:

Reino Askola, 76, Ky sulf.sellu (kuollut 2.7.00), **Oiva Avikainen**, 86, kuljetus (17.6.00), **Bertta Gräsbeck**, 93, Vo paperi (5.6.00), **Kaarle Hasari**, 86, Kni saf (23.7.00), **Aira Hasu**, 75, Kni höyry (16.5.00), **Heikki Hede**, 52, Kni sellu (22.6.00), **Lauri**

Sulkapallovuorot Kuusankosken tennishallissa

1.9.2000–30.4.2001

Sulkapallovuorot vuorot alkavat 01.09. tennishallilla. Kausimaksu on 100 markkaa talven ajalta. Sulkapallokortit myy **Tuula Vainikka** ja vuorot voi sopia hallilla henkilökohtaisesti.

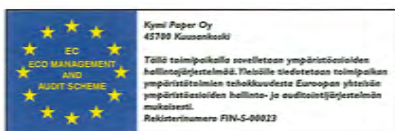
Muista peruuttaa, ellet pääsekään sopimanasiana aikana!

JÄÄKIEKKO-OTTELUT 2.9.

Kymin ja Voikkaan osastojen ja yhteistyökumppaneiden jääkiekko-ottelut pelataan Kuusankosken jäähallissa 2.9. kello 11.00 alkaen. Tuotto menee Kupun nuorille.

Tervetuloa!

“Vihreät” merkit kertovat

Kymin hienopaperit valmistetaan ympäristöä säästoen. Tuloksena ovat tasalaatuiset ja arkistokelpoiset tuotteet. Tästä kertovat toiminnallemme ja tuotteillemme myönnetty oheiset merkit ja sertifikaatit. Tämän painotuotteen papereille on myönnetty pohjoismaisen ympäristömerkin käyttöoikeudet. KymPrintin osalta numero on 444 004 ja Novatechin osalta 244 024.

Kymijoen kanavasta on viime vuosina puhuttu paljon. Asiaa ja asian vierestä. Näkökulmia on monia. Puolesta ja vastaan. Mitä hyötyä tai haittaa kanavasta olisi? Pitäisikö kanava rakentaa vai ei?

Kymijoki on hallitseva elementti Kuusankoskella ja monessa naapurikunnassa aina merelle asti. Joki tarjoaa paljon mahdollisuuksia. Kuusankoskella, kuten monella muullakaan joen varren paikkakunnalla, jokea ei ole osattu hyödyntää enää moneen vuoteen siten kuin pitäisi. Tällä hetkellä mahdollisuudet virtaavat ohitse.

Mikäli kanavahanketta katsellaan huviveneilyn kannalta on vastaus ehdottomasti kyllä. Kanavan saaminen suuntaan tai toiseen elävöittäisi Kuusankosken elämää melkoisesti. Jo pelkästään tieto siitä, että Kuusankoskelta pääsisi aina Jyväskylään asti veneellä, toisi paikkakunnalle ihmisiä. Se, että mereltä suoraan pääsisi Kuusankosken kautta Keski-

Suomeen, olisi jo astetta kovempi juttu.

Ilman kanavaakin voisi Kuusankosken jokimaisemaa ja ranta-elämää elävöittää paljon. Pientä orastavaa yritystä on jo nähtävissä, mutta todellista tahtoa ei nähtä löytyvän.

Joen päällä uivasta kahvilasta puhutaan aina silloin tällöin. Tunnelmallinen paikka veden yllä kiehtoisi niin vanhoja kuin nuoriakin, paikkakuntalaisia sekä turisteja. Pienet, idylliset, rantavedessä olevat 2–4 hengen ”pikku-purtilot” olisivat vielä helpompia toteuttaa. Pienet lamput loistaisivat syyskesän iltoina todella kutsuvana pysähdyspaikkana.

Siinä yksi sipaisu joen käytön mahdollisuuksista.

Teollisuuden osalta kanavahanke on kannattavuuden kannalta monimutkaisempi juttu. On todennäköistä, että tulevaisuudessa ostajat tulevat painottamaan ympäristöarvoja yhä enemmän. Kuljetusväylänä joki on ympäristöystävällinen ja edullinen. Ku-

mipyörillä tapahtuvaa liikennöintiä kanava ei poistaisi. Vähentäisi kyllä jonkin verran.

Vaikea onkin arvioida, milloin ajattelumaailma muuttuu niin paljon, että kanavan rakentaminen kannattaa. Kannattavuuslaskelmia tehdään koko ajan ja saadaan erilaisia lukuja. Sellaisia kuin on tarve saada.

Kanavakeskustelussa on puhuttu paljon joen pohjassa olevista myrkyistä. Silloin kun KY –5 –nimistä ainetta on tehty ja käsitelty, ei sen ongelmia ympäristölle tiedetty.

Syyllistä on turha etsiä. Parempi on etsiä ratkaisu joen puhdistamiselle pohjia myöden.

Tapahtuuko se kanavan rakentamisen myötä vai muuten, on yhdentekevää.

Tuleville sukupolville ei kaikkia hommia kuitenkaan kannata jättää.

Puhdas käyttökelpoinen Kymijoki sen sijaan on arvokas perintö – kanavalla tai ilman.

Peluri tarkastelee kuusankoskelaista paperiteollisuutta ja siihen liittyviä asioita ulkopuolisin silmin. Kannanotot eivät välttämättä heijasta Kymi Paper Oy:n tai Voikkaan tehtaan mielipiteitä.

Enemmän kuin uusi paperilaji.

Nämä uutuudet ovat enemmän kuin pelkkää paperia. **Future** ja **Yes** ovat tulevaisuuden ratkaisu. Ne eivät ole vain täydellinen valikoima huippuluokan tuotteita ammattilaisille ja kotikäyttäjille. **Future** ja **Yes** ovat kattava asiakaspalveluohjelma – ylivoimaisista logistiikkapalveluista merkkiuskollisuutta lisääviin ratkaisuihin. **Future** ja **Yes** ovat mahdollisuus tehdä enemmän ja parempia kauppoja. Niiden kanssa voimme avata ikkunan tulevaisuuteen – yhdessä. Sano kyllä tulevaisuudelle.

Future imagetech

Tarkka ja häikäisevä värintoisto.

Future inktech

Paras perinteisissä toiminnoissa, kuten mustesuihku- ja lasertulostuksessa.

Future multitech

Todellinen yleispaperi moneen käyttöön ja erilaisiin kontorikoneisiin.

Future lasertech

Menestyy myös vaikeissa olosuhteissa, kun kopioidaan tai laseroidaan suuria määriä.

Future offset tech

Suunniteltu toimimaan offset-painatuksessa.

Future tcf

Toimiston ekoystävä.

Yes Color copy

Loistava värintoisto, myös kotitulostimilla.

Yes Gold premium

Kirjeenvaihtoon ja tervehdyksiin.

Yes Silver multifunction

Katevä kotona ja toimistossa, tulostimessa kuin tulostimessa, milloin tahansa.

Yes Bronze copy / print

Tallettaa parhaat ideasi ja pelastaa lapsesi sadepäivän.

UPM-Kymmene Fine Paper

Kotimaan myynti, Eteläesplanadi 2, 00130 Helsinki, puh. 0204 15 121 (vaihte), telekopio 0204 15 0507.
www.future-paper.com, www.yes-paper.com